

TLAPKY V TRAPU

ODBOBNÉ TÉMA Jak získat coursingovou licenci

AKCE ROKU 2008 Sněhový coursing

FOTOSERIÁL Ježíšek - Fotografové - Tahači

JAK BĚHÁ ITALSKÝ CHRTÍK, KŘÍŽENEC, IRSKÝ VLKODAV, LEOPARDÍ PES

OBSAH

Stručný přehled o MSC	2
Úvodní slovo	3
Kalendář MSC roku 2008	5
Coursingový vítěz roku 2007	6
Vítězové plemene a Šampion sružení MSC roku 2007	8
Jak běhá... Kříženci, malí	10
Jak běhá... Kříženci, velcí	12
Jak běhá... Irský vlkodav	14
Jak běhá... Lousianský leopardí pes	18
Jak běhá... Italští chrtici	22
Odborné coursingové téma	
– Jak získat coursingovou licenci	24
Ohlédnutí – Silvestr 2007/2008 s MSC	26
Akce roku 2008 – Pohodový výlet na Buchlov	34
Akce roku 2008 – „Turisták“ na hrad Helfštýn	36
Akce roku 2008 – Sněhový coursing	40
Akce roku 2008 – Výlet na rozhlednu Brdo	48
Akce roku 2008 – Divoký víkend s MSC	50
Vánoční perlení	62
Fotoseriál – „Ježíšek a Nový rok“ u Vás	64
Fotoseriál – Naši fotografové	66
Fotoseriál – „Pes Jíra“	68
Inzerce	70

STRUČNĚ O NÁS „SDRUŽENÍ MORAVSKOSLEZSKÉHO COURSINGU“

Kontaktní adresy:

Rudná pod Pradědem 185, 793 35 Rudná pod Pradědem
Nám. 3. Května 1794, 765 02 Otrokovice
IČO: 269 84 628, DIČ: CZ 269 84 628
www.msccoursing.com

Forma:

nezisková organizace, občanské sdružení

Bankovní spojení:

Komerční banka Otrokovice,
č. ú.: 35-4295740257/0100

Vedení sdružení:

Předsedkyně:

Barbora Zdráhalová, tel. 604 560 645,
e-mail: BarboraZdrahalova@seznam.cz

Místopředsedkyně:

ing. Lucie Theimerová, tel. 774 564 816,
e-mail: rudna@msccoursing.com

Vedoucí drah:

Bc. Richard, e-mail: rudna@msccoursing.com
– dráhy pobočky Rudná
Karel Zdráhal, e-mail: K.Zdrahal@seznam.cz
– dráhy pobočky Otrokovice

Naše dráhy:

Rudná pod Pradědem – 3 neobyčejně zajímavé a terénem různorodé dráhy
Otrokovice – 3 dráhy položené v rovině, přesto velmi zajímavé
Radslavice u Přerova – 1 velice náročná dráha plná překážek, 1 baby dráha
Slavětín u Slavonic – 1 terénově náročná menší dráha
Ranč Orel v České Vsi – 3 náročné v kopcích položené dráhy
Ranč na Kamenci u Prachovských skal – 1 ve svahu položená rychlostní dráha

Nejsme tady pro Vás, ale pro Vaše pejsky....

ÚVODNÍ SLOVO TENTOKRÁTE BEZE SLOV :)

Tréninky coursingu na ručním navijáku „východní Čechy“

- * Trénink na ručním navijáku o maximální délce dráhy 250 m
- * Pes může běžet několikrát za den
- * Trénuje se na sjezdovce – Ski areál Přívrát
- * Zajištěno zázemí v teple – SKIBAR
- * První termín 16.3. 2008 od 10 h do 16 h, kdo dřív přijde, dřív odejde
- * Každý natahuje kůžičku svému pesanovi
- * Parkoviště u areálu
- * Všichni se účastní na vlastní nebezpečí
- * 1 běh 5.- Kč do přistavené kasičky (šetříme na elektrický naviják ´)
přihlášky rasaja@seznam.cz nebo tel. 603 990 965
(o konání tréninku se přesvědčte den před na uvedených kontaktech)
- * Termíny tréninků budou vždy k zjištění na uvedených kontaktech nebo
vyvěšeny na stránkách <http://www.rasajazcech.estranky.cz/>

Těšíme se na všechny miminka i začátečníky!!!!

KALENDÁŘ AKCÍ SDRUŽENÍ MSC 2008

Datum	Název	Typ	Místo
16.2.2008	Sněhový coursing..	licence, trénink	Radslavice u Přerova
14. - 16.3.2008	Licenční a coursingový víkend	licence, trénink	Slavětín u Slavonic
27.4.2008	Dalmatian and parson Cup	speciál, trénink	Brno
4.5.2008	Seillin memoriál „první bodovací závod roku u MSC“	bodovací	Radslavice
17.5.2008	Klubový závod SK CHRR	speciál	Piatrová, Slovensko
30.5.-1.6.2008	Adrenalinový a běhací víkend	trénink	Česká Ves u Jeseníku
14. 6. 2008	Moravskoslezský coursing	bodovací	Rudná pod Pradědem
2. - 10. 8. 2008	Coursing camp 2008	camp	Rudná pod Pradědem
9. 8. 2008	Mistrovství Moravy 2008	M, CACT, B	Rudná pod Pradědem
srpen - září	Saranga sprint „ rovinové závody pro RR“	speciál	Radslavice
2. - 10. 8. 2008	Coursing camp	camp	Rudná pod Pradědem
19. – 21. 9. 2008	Relaxační víkend v horách s mistrovstvím	trénink	Česká Ves u Jeseníku
20. 9. 2008	Mistrovství Slezska 2008	M, CACT,B	Česká Ves u Jeseníku
17. – 19. 10. 2008	Tullamore Cup 2008	speciál	Česká Ves u Jeseníku
14. – 16. 11. 2008	Zimní hrátky s MSC	trénink	Rudná pod Pradědem
	Silvestr 2008/2009 s MSC	trénink	????

* kurzívou – již proběhlé akce, podrobné info ke všem akcím najdete na www.msccoursing.com

Termíny tréninků, licencí a víkendových akcí mohou být operativně změněny či úplně zrušeny!! Stejně operativně mohou být vypsané další možné tréninkové akce.

Bodovací a mistrovské závody mají pevný termín! Speciál akce organizujeme dle našich možností a Vašich žádostí

COURSINGOVÝ VÍTEŽ 2007

plemeno	jméno psa	pohlaví	majitel
Afgánský chrt	Justin Gandamak	pes	Šárka Nováková
am. kokršpan	Pure Cranberry Lady Anarion	pes	René Gabriel
Argentinská doga	Tara Perro Pelea	fena	Natálie Janulíková
AST	Archiebald Blue Desert	pes	Eva Pospíšilová
Australský ovčák	Lost Creek Diandra Tracy	fena	Martina Hodková
Barzoj	Comthesa de Silent Enigma	fena	Martina Kiriáková
Bearded kolie	Benjamin Vanilka	pes	Jiří Rampas
Belgický ovčák	Ardens Malimit	pes	Anna Chytilová
Border kolie	Carrera Rapida Black Chevers	fena	Jana Schnabelová
Border kolie	Dick White Head Tennant	pes	Lucie Gabrielová
Border teriér	Sooty Fiery Lucifer	fena	Alena Divišová
Border teriér	Car Ťapka	pes	Drahomíra Ježková
Briard	Drahuška Barna Bar-Bar	fena	Lenka Řačáková
Briard	Artuš od Meruňky	pes	Lenka Řačáková
Bulteriér	Laetitia Trojský kůň	fena	Marie Vyšatová
Bulteriér	Xandros Gucci Wild Famy	pes	Marie Šustková
Čes. strakatý pes	Chudobka Anibob	fena	Erika Fiantová
Čin. chochol. pes	Krejk Modrý květ	pes	Lenka Blažková
Dalmatin	Enrico Bazzi Raul	pes	Monika Pelíšková
Deerhound	Blueberry Fi-It	fena	Svatava Mikešová
Deerhound	Bastian Jeeves Irate	pes	Ivana Řihová
Faraónský pes	Bahir al Ghazal Farafra	pes	Radka Nevěčná
Faraónský pes	Ch ' Althaia Al Ashra Eben Dag	fena	Milena Kuželová
Foxteriér drsno.	Gata Polomené Hory	fena	Nikola Marková
Foxteriér hladko.	Jakob Boramo Sole	pes	Dana Novotná
Franc. buldoček	Héba z Ptačí hůrky	fena	Jana Schnabelová
Greyhound	Imposant Imp Riun	fena	Eva Dufková
HI.pinč malý	Eveline Bohém Peter Sen	fena	Nikola Marková
HI.pinč malý	Beryl Bohém Peter Sen	fena	Nikola Marková
HI.pinč malý	Aramis Golden World	pes	Nikola Marková
ISCWT	Blue Berry Hill Happy	fena	Zuzana Uhrinová
Irský vikodav	Baruch Baruc Really Irish	pes	Pavel Jansa
Irský vikodav	Baobhan Sith Really Irish	fena	Lenka Jarošová

plemeno	jméno psa	pohlaví	majitel
Italský chrtík	Dio Diesel Bugsy	pes	Václav Holoch
Jack Russell Ter.	Jokker-Lee z Valeriánu Tami	pes	Jana Dudová
Jack Russell Ter.	Adorable Ajša z Jeřeně	řena	Jana Dudová
Knírač malý	Princess Peg z Roznetu	řena	Zuzana Rozová
Louis.leop. pes	Fatima Šumící křídla	řena	Leo Hahn
Louis.leop. pes	FirstMate Šumící křídla	pes	Michaela Jeleňová
Maďarský chrt	Vágtázo Cica	řena	Petra Čechová
Maďarský chrt	Vágtázo Cirkusz	pes	Jindřich Studený
MOK	Artez z Sitnianských vrchov	pes	Julie Mikulková
Německý boxer	Ballantines ze Samoty zátiší	řena	Ing.Michaela Martinů
Něm. špic černý	Ana Angel Danubia Stern	řena	Stanislava Jansová
Novofundl. pes	Oryn od Bílého zámku	pes	Nikola Marková
Parson Russell terier	Kristyn the Killer z Jeřeně	řena	Michalea Balková
Parson Russell terier	Douglas Mandylion	pes	Alexandra Felixová
Peruánský naháč velký	Cinie Nort Brun	řena	Hana Kocmannová
Peruánský naháč velký	Blacky Nort Brun	pes	Hana Kocmannová
Peruánský naháč velký	Flor de Canela Delfino Can	řena	Hana Kocmannová
Polský chrt	Czujna Arcturus	řena	Iveta Soldánová
Pudl trpasličí	Cassey Romy ´s Choco	pes	Věnceslava Šlechtová
Pudl velký černý	Bruno Banani z Hlubockého Dvora	pes	Šárka Nováková
Pumi	Colette Lady Domikar	řena	Nikola Marková
Rhodéský ridgeback	Amal z Adarova dvora	pes	Jana Danišovská
Rhodéský ridgeback	Eržika Bílé karpaty	řena	Gabriela Čagalová
Saluki	Alfa Rašaja z Čech	řena	Věra Malátková
Saluki	Tamr-H Mazury de Meybeline	pes	Věra Malátková
Sloughi	Jamuna Bohemia Genao	řena	Věra Malátková
Staffordšířský bulteriér	Bellinde Black Fransimo Bohemia	řena	Jana Schnabelová
Staffordšířský bulteriér	Casius Zdenbeky Czech	pes	Radek Šefraný
Vipet	Lupina z Úplňku	řena	Stanislava Beránková
Vipet	Dynamite Ionmhain Norman	pes	Kristýna Pašková
Vipet dlouhosrstý	Claybrook Star Juliet	řena	Stanislav Koucký
Vipet dlouhosrstý	Alfa Romeo Beami Šahrak	pes	Stanislav Koucký
VOK	Faira ze Svobodného dvora	řena	Renata Palová

ŠAMPION SDRUŽENÍ A VÍTĚZOVÉ PLEMENE MSC ROKU 2007

plemeno	jméno psa	pohlaví	body	majitel
am. kokr	Pure Cranberry Lady	pes	$86+173+123+169 = 551$	René Gabriel
am. kokr bez PP	Joey	pes	$86+174+148+171+169 = 748$	Michaela Klechová
angl. kokr bez PP	Fik	pes	$174+160+172+173 = 679$	Vendula Machurová
AST	Archiebald Blue Desert	pes	$86+173+172 = 431$	Eva Pospíšilová
AST bez PP	Trinity	fena	$158+173+175 = 506$	Kateřina Masárová
argen. doga	Tara Perro Pelea	fena	$86+171+153+172 = 582$	Natálie Janulíková
belg. ovčák	Ardens Malimit	pes	$87+175+160+174+175 = 771$	Anna Chytilová
bulteriér	Xandros - Gucci wild Fámy	pes	$86+175+143+171 = 575$	Marie Šustková
border collie	Morecambe Bohemia Alké	pes	$174+159+173+174 = 680$	Vendula Machurová
čin. choc. pes	Krejg Modrý květ	pes	$87+173 = 260$	Lenka Blažková
dalmatin	Enrico Bazzi Raul	pes	$86+158+173 = 417$	Monika Pelíšková
ESP bez PP	Sahara	fena	$83+160+167 = 410$	Petr Kroča
foxtiér dr.	Gata Polomené hory	fena	$86+175+162+172+172 = 767$	Nikola Marková
grónský pes	Huitsog Gronland Andakok	fena	$174+173 = 347$	Jana Ondrášková
irský vlkodav	Berika z Lenexu	fena	$87+173+157+175 = 592$	Daniela Mrázová
irský vlkodav	Baruch Baruc Really Irish	pes	$85+173+160+175 = 593$	Pavel Jansa
ISCWT	Blue Berry Hill Happy	fena	$86+173+173 = 432$	Zuzana Uhrinová
kříženec malý	Rony	pes	$87+174+157+172+172 = 762$	Alena Janalíková
kříženec velký	Gary	pes	$155+173 = 328$	Melanie Novotná
foxtiér hladkosrstý	Jacob Boramo Sole	pes	$86+158+172 = 416$	Dana Novotná
faraonský pes	Babirt al Ghazal Farafra	pes	$87+175+153+175 = 590$	Radka Nevěčná
dlouhosrstý whippet	Gigolo Golden Nuggets	pes	$89+175+175 = 439$	Hana Ježová
leopardí pes	FirstMate Šumicí křídla	pes	$87+175+173 = 435$	Michaela Jeleňová
leopardí pes	Fatima šumicí křídla	fena	$88+173+164+169+172 = 766$	Leo Hahn
maďar. chrť	Vágtázo Cirkusz	pes	$89+168+174 = 431$	Jindřich Studený
malý hl. pinč	Eveline Bohém Peter Sen	fena	$159+173+174 = 506$	Nikola Marková
malý hl. pinč	Aramis Golden World	pes	$87+174+166+171+172 = 770$	Nikola Marková
maď. ohař	Artez zo Sitnianských vrchov	pes	$86+164+173 = 423$	Julie Mikulková
novofun. pes	Oryn od bílého zámku	pes	$86+172+160+171+174 = 763$	Nikola Marková
německý ovčák bez PP	Elis	fena	$171+174 = 345$	Lucie Řezníčková
parson russell terier	Douglas Mandyllion	pes	$85+172+173 = 430$	Alexandra Felixová
peru. naháč st	Capac Mayta Pazzda	pes	$50+60 = 110$	Jarmila Jurová
peru. naháč	Blacky Nort Brun	fena	$87+175+175 = 437$	Hana Kocmanová

plemeno	jméno psa	pohlaví	body	majitel
peru. naháč	Flor de Canela Delfino	fena	86+172+173= 431	Hana Kocmanová
port. poden	Dolce Vita Kontrapunkt	fena	86+175=261	Jana Kydalová
pumi	Colette Lady Domikar	fena	86+175+168+172+173= 774	Nikola Marková
RR bez PP	Amon	pes	86+172+150+173+173= 754	Eva Handlová
RR bz PP	Magie	fena	86+175+148+173= 582	Tomáš Cín
RR	Eržika Bílé Karpaty	fena	89+177+156+170+176= 768	Gabriela Cagalová
RR	Amal z Adarova dvora	pes	88+173+148+172+173= 754	Jana Danišovská
stafor. bul	Obi Wan Kenobi Daffodil	pes	87+175+159= 421	Petra Videcká
šarpej	Castlon Crease Pei	pes	86+80= 166	Eva Holoubková
výmar. ohař	Faira ze Svobodova dvora	fena	86+172+152= 410	Renata Palová
výmar. ohař	Sorbon	pes	50+ nedoběhl = 50	Vendula Maloňová
trpasličí pudl	Cassey romy's Choco	pes	165+172= 337	Věnceslava Šlechtová
španělský galgo bez PP	Lionel	pes	88+176= 264	Michaela Sobčáková
whippet	Claire Blue lásky dar	fena	88+176= 264	Michaela Sobčáková

Šampionem Sdružení MSC v coursingu pro rok 2007 se stává PUMI - COLLETE LADY DOMIKAR S POČTEM BODŮ 774!!

Vícešampionem Sdružení MSC v coursingu pro rok 2007 se stává
belgický ovčák ARDENS MALIMIT S POČTEM BODŮ 771!!

2. Vícešampionem Sdružení MSC v coursingu roku 2007 se stává hl. malý pinč ARAMIS GOLDEN
WORLD S POČTEM BODŮ 770!!

JAK BĚHÁ KŘÍŽENCI (MALÍ)??

Pěkné zhodnocení a svůj pohled na „běhačky“ kříženců připravila Alena Janalíková od křížence Ronyho (<http://www.rony.wbs.cz/>)

Přiznám se, že tohle je velmi zapeklitá otázka, protože v každém kříženci se může skrývat naprosto odlišná psí krev. Někteří mají dlouhé rychlé nohy, ladné tělo a v předcích třeba chrty. Další zas mohou být statní, silní a s bojovným srdíčkem a v krvi například nějakého teriéra ... kdo ví ? Jediné co mohu říct se 100% jistotou ... můj kříženec Roník běhá „na plný plyn“ !

Měla jsem možnost vidět na dráze při coursingu už pěknou řádku malých, středních i velkých kříženců a téměř všichni střapeček milují, běží za ním co jim síly stačí a snaží se ho ulovit. Prostě jsou to malí houževnatí bojovníci a lovci.

S coursingem jsem se poprvé seznámila v roce 2005 na jednom z tréninků v Otrokovicích. Nejprve jsem myslela, že to Roníka nebude vůbec bavit, protože se kousíček vedle startu vyvaloval na dece a nějaký kus igelitu a štěka-

jící psi ... to všechno ho nechávalo naprosto klidným. Tehdy jsem si řekla „no nazdar, budu muset běžet s ním a to bude v tom letním pařáku má smrt“. Přišli jsme na start společně s fenečkou (taky křížence) a Roník se rozhlížel po okolí, pozoroval motýlka ... prostě absolutně ho nezajímala dráha a už vůbec ne ten igelit. Pak přistoupila Barča a mávla mu střapcem přímo před nosem a huráááá, vykulil oči, našponoval se s výrazem „pusťte mě na něj...“ Pak se ozvalo GO, střapeček se rozjel po zemi, Roník zakvílel ... a mazal jako blesk. Já jsem stála s otevřenou pusou a jen si přešla pěkně pár metrů do cíle. Spokojeně jsem tehdy konstatovala, že tenhle psí sport bereme :) Od té doby jak uslyší motorku, zašustění střapce a klapání kladek a navijáku ... je prostě k neudržení. Na start mě i při svých 15 kg vleče, bez postroje by se udusil ... a ty jeho pěvecké serenády jsou nepřeslechnutelné. Po prvním tréninku v Otrokovicích jich

následovalo v roce 2005 ještě pár a protože to Roník strašně bavilo a neskutečně se u toho vyřádil, usoudila jsem, že bychom to mohli zkusit i na závodech.

Tak v roce 2006 Roník začal se svou „profesionální závodní kariérou“. Na jaře si vybíhal coursingovou licenci a v roce 2006 se účastnil třech coursingových závodů a pár tréninků, kde postupně získával zkušenosti a také piloval svou neuvěřitelnou vyčůranost, kterou v dalším roce 2007 aplikoval ve všech závodech ... někdy s úspěchem, někdy se trošičku přepočítal :). Jeho kaskadérské kousky a sebevražedné držkopády při pronásledování igelitáčka neznají mezí a já i ostatní pozorovatelé občas vážně trneme, zda je celý a živý. Běžně do cíle přibíhá s náhubkem plným hlíny, zelený od trávy ... ale VŽDY s úsměvem od ucha k uchu. V cíli se Roník „miláčka“ nechce vzdát a drží a drží se zatnutými zuby. A divíte se ? Vždyť se musel tak moc a moc snažit, aby si ho ulovil :) Nejdůležitější pro mě bylo, je a bude, že ho tenhle prima psí sport neskutečně baví, střapeček je jeho velká láska a miláček.

Během závodní sezóny 2006 a 2007 se řady běžajících kříženců rozrostly o další závodníky a parťáky, což nás moc těší a doufáme, že i letos jich řádka přibude ! Těšíme se na všechny, kteří již jsou v našich řadách a nebo

do nich teprve vstoupí...

Foto Pes Jíra

JAK BĚHÁ KŘÍŽENCI (VELCÍ)??

Vtipné zhodnocení běhání jednoho ze „zástupců kříženců velkých“ nám připravila Melanie Novotná od křížence pita Garyho

Hned na úvod článku musím opravit nadpis na „Jak běhá Gary?“ Protože u kříženců nelze jednoznačně říci, jak běhají, neboť jejich předci jsou dost rozmanití a logicky je každý kříženec unikát a běhá každý jinak..

Gary je kříženec několika tzv. psů typu bull, jeho táťka byl americký pitbullteriér a řekla bych, že Gary je celý on. Jak povahově, tak i vzhledově. Co lze říci o těchto psech? Jsou to naprosto úžasní společníci, tak oddaní, že dýchají pouze pro svého pána a ostatní lidi, neskuteční mazlové a jejich srdce je veliké a dávají ho naplno do všeho, co dělají. Problém

nastává ve vztahu k jiným psům, kdy léta šlechtění k agresivitě a zápasům se nedají odpárat ani důslednou a skvělou výchovou. Výchovou lze psa usměrnit, aby s ostatními psy vycházel, ale kamarádi z nich nikdy nebudou. Nikdy si nenechají od ostatních psů nic líbit. Alespoň Gary takový je. Fenky miluje, je to pravý gentleman, ostatní psy toleruje, ale běda, jak si na něj někdo něco zkusí. Pak je nekompromisní a nikdy se nevzdává. Navíc je to pes odolný a odhodlaný pro svou vášeň kdykoli položit život. A jak řekla kamarádka Helča: „on by běhal i po třech, ba i kdyby neměl jedinou nohu, tak by se nějak doplazel“ :..

Gary má velké srdce, miluje lidi, miluje děti, miluje

obransy a miluje coursing. Své zápasnické srdce vkládá do každého tréninku i závodu. Štěpaec miluje nade vše a podle toho vypadá i náš příchod na dráhu. Nevím, jak to ten pes pozná, ale už když přijíždíme na coursing, on to už ví (ačkoliv jsme tam ještě nikdy běžet nebyli) a svým hlasovým projevem dává patřičně najevo, jak moc chce za štěpačkem. Není možné nechat ho někde u dráhy, musím ho odkládat co nejdále, aby na dráhu neviděl a i tak stále štěká. Poprvé jsme jeli vyzkoušet coursing na trénink Okolopražského coursing clubu. Gary nejdřív přemýšlel, proč ti psi tak štěkají, pak zjistil, že se štěká na cosi, co se pohybuje v trávě, tak začal štěkat a toužit po tom také. Postavila jsem se s ním na start, už poprvé jsem měla co dělat, abych ho udržela, vypustila ho a bez jakýchkoli problémů ho v cíli odchytila. Nikdy jsem s ním nemusela běžet, jakmile vidí štěpaec, paníčka neexistuje (i když si – možná – naivně myslím, že kdyby to bylo nutné, byla bych schopná ho

odvolat). A tak jsme našli novou aktivitu, kde by se dala vybijet jeho nekonečná energie. Od té doby Gary coursing miluje stejně jako obransy ve sportovní kynologii.

Zpočátku pečlivě kopíroval trať, prostě slepě běžel za štěpacem a byl vždy velmi zaskočen u kladky, když mu návnada vyrazila do jiného směru. To ale změnila první víkendovka s MSC ve Slavětíně na podzim 2006, kde se z něj stal mazák. Naučil se přemýšlet a štěpaec nadbíhá tak, že se já sama divím, jak to může tak dobře vědět. Zatím mu to vychází.

Po startu vždy stáhne ocas a sníží těžiště, aby mohl dobře vybírat zatáčky. Tak se z něj stává velice rychlý pes navzdory své stavbě těla. Je to atlet, nasvalený, ale všechny jeho svaly jsou v tu chvíli aktivovány jen a jen pro běh :). Na trénincích nemívá problém ani s ridgebackama, s kterými občas běhá.

JAK BĚHÁ IRSKÝ VLKODAV??

Poutavé přiblížení běhání a celkově irského vlkodava nám připravila Daniela Mrázová, majitelka vlkodavek Beriky z Lenexu a Bereniky Irská legenda

Irský vlkodav – „ pes králů, král psů „ , „ obr s něžným srdcem“, „ ochránce a přítel rodiny „ – tato a jiná rčení jsou často používána ve spojení s tímto úžasným plemenem. Pokusím se Vám nyní přiblížit co se za nimi skrývá.

Irský vlkodav je řazen do X. skupiny dle klasifikace FCI, tedy mezi chrty. Patří do sekce 2, hrubosrstých chrtů často označovaných jako západní typ. Vlkodavové byli vyšlechtěni jako vysoká, silná, rychlá a odvážná zvířata. V dobách Keltů byli ti psi používáni pro ochranu obydlí, stád, k lovu vlků a vysoké. Později se stali symbolem irských panovníků, královským darem a vznešeným průvodcem evropské a asijské šlechty.

Dle standardu má být zjev vlkodava harmonickým vyjádřením síly při zachování symetrič-

nosti těla, elegance a pružnosti pohybu. Povahou klidný, vyrovnaný, trpělivý a inteligentní pes nevtrlivých způsobů, k lidem laskavý, k dětem přátelský, pánovi hluboce oddán. Je vynikající hlídač, který své území střeží dobře a svědomitě, neukvapuje se a zbytečně se neprojevuje ani hlasově ani fyzicky. Uplatněním je sportovní a společenský pes. Dobře a rychle se učí, brzy však ztrácí o výcvik zájem, je třeba neustále hledat nové motivace a hry za odměnu. Je schopen naučit se vše a co se jednou naučí nezapomene, ale musí se brát ohled na to, že vlkodav je zkrátka svůj a má své vlastní tempo.

Velkou předností vlkodaviho charakteru je věrnost a oddanost. Vlkodav je psem jednoho pána, jemuž je hluboce oddán a je ochoten

Foto: Pěs Jíra

pro něj udělat doslova cokoliv. Má rád i jeho rodinu a přátele, nepřátele odhání. K cizím lidem se chová odměřeně. Zařídí se vždy podle chování svého pána. Projevíte-li někomu přízeň, bude se k němu i váš vlkodávek chovat korektně, v opačném případě bude velmi ostražitý. Jakmile na vás pozná, že teď má bránit, věrte, že to bez váhání udělá. Doma má rád svůj klid, odpočívá a tiše sleduje dění kolem sebe. Venku se promění v nadšeného sportovce a průzkumníka.

Vzhledem k velikosti irského vlkodava je obtížné najít pro něj vhodné sportovní vyžití. Většina moderních kynologických sportů není dělána pro psy tak velkého vzrůstu. Po dlouhé době zkoušení, jak spolehlivě zabavit a uspokojit svého vlkodava, jsem narazila na coursing a to bylo to pravé. Vlkodavové jako všichni chrti mají silně vyvinutý lovecký pud a loví pomocí zraku, tato kombinace vloh jim dává výborné předpoklady proto být dobrým coursingovým závodníkem.

Je zážitkem pozorovat vlkodava při běhu, kdy působí velmi elegantně a rozhodně nezapře svoji příslušnost k chrtům. Na rovince dokáže i přes svou velikost a mohutnost vyvinout překvapivou rychlost. Protože vlkodav není tak mrštný jako menší plemena, často se stává, že ho ostré zatáčky vynesou ze směru. Ale i přesto se nevzdává a bojuje o dostižení střapce dál. V cíli, pokud se setkají dva vlkodavové

u střapce, většinou nehrozí žádný dramatický souboj, ale poražený velkoryse přenechá střapce vítězi. Málokrterý vlkodav „zakusuje“, neboť je pod úroveň aristokrata žužlat kus igitu. Drama naopak občas nastává na startu. Vlkodav jako inteligentní zvíře většinou ví, že nemá cenu se vyčerpávat, ještě před během, marným taháním za střapcem. V klidu a soustředěně se nechá odvést na start a teprve po vypuštění ukáže co v něm je. Problém nastává pokud toto neplatí a vlkodav není řazen mezi inteligenty, ale mezi bláznů. Potom se stane to že vynaloží všechnu svou sílu, um, lstivost a snaží se dostat, i s nebohým majitelem na druhém konci vodítka, za střapcem. Vzhledem k tomu, že má většinou váhovou převahu (cca 60 – 80 kg), tak mnohdy vítězí a majitel končí, k všeobecnému pobavení přihlížejících, v neličotivé pozici na zemi.

Vlkodavové jako chrti mohou běžet jak coursing, tak dostihy na oválu. Podle mých zkušeností je ale běhání dostihů na oválu pro vlkodava příliš jednotvárné, nudné a neznám mnoho psů, kteří by po startu vždy spolehlivě a čistě oběhli celé kolo. Coursing je mnohem zajímavější. Štěpaček je „živý“, uhybá, uniká, na trati jsou překážky a vlkodav musí vynaložit všechnu svou inteligenci, dovednost a mrštnost, aby štěpaček dostihl. Ale i přes to, že tato zábava vypadá pro vlkodava zdánlivě neodolatelně, není mnoho dospělých psů, kteří by doběhli celou trať až do cíle. Často se stává že si mladý pes, který považuje coursing za výbornou zábavu a rozptýlení, vyběhává licenci a tím jeho závodní kariéra končí. A proč? Prostě dospěje a již je pod jeho úroveň honit se za kusem igelitu.

Snažila jsem se zjistit počet aktivně závodících vlkodavů a dopočítala jsem se k číslu 8. Není to mnoho, ale v posledních letech k mě velké radosti vzrůstá mezi vlkodaváři povědomí a zájem o coursing. Jsou vychovávaní noví mladí závodníci, už se nestává tak často, že na startu stojí osamocené jeden vlkodav a věřím že příští rok startujících opět přibude.

Aby se z vlkodava stal nadšený závodník, nezáleží na tom v jakém věku začne trénovat, ale musí mít soutěživého ducha a hlavně velkou radost z pohybu. Pokud chce majitel vlkodava začít s běháním coursingu dříve než před 16 měsícem věku psa (kdy je povoleno oficiálně složit coursingovou licenci), musí být velmi opatrný a pouštět svého psa pouze na zkrácené a bezpečné tratě. Neboť kostra vlkodava je plně vyvinutá až od roku

a půl života psa a do té doby hrozí její poškození.

Já osobně jsem majitelkou dvou fen a problém s nechutí běžet se jich naštěstí netýká a to již obě dosáhly dospělosti. Beruška, nyní 4,5 letá dáma, běhá s takovým nadšením a elánem, který by v ní nikdo kdo ji zná nečekal. Svůj první tréninkový coursing běžela v roce a půl. Nadšeně se vrhla za štěpačkem okamžitě jak se pohnul, pěkně ho prohnala, v půlce trati se otočila a vesele se ke mě vracela. Trvalo ji několik měsíců než překonala závislost a doběhla do cíle. Od té doby se z ní stala zkušená závodnice, která již vyhrála mnoho závodů. Za největší úspěch považuji, umístění v závodě o pohár starosty 2006, kde byla vyhlášena nejlepším psem závodu z 80 zúčastněných, a titul CACT získaný na podzim 2007 v jejích 4 letech. Mladší z mých fen – Blondie, si zaběhla své první tréninkové metry již ve 3 měsících a tehdy se z ní stal coursingový blázen. Zatím Berušku poráží pouze výjimečně, neboť je přemotivovaná tak, že ve snaze dostihnout štěpaček jako první nadbíhá často i na opačnou stranu. Největším úspěchem Blondie je 2 místo, z 8 zúčastněných vlkodavů, na CACIL snow coursingu Mariánské lázně, jednom z nejobtížnějších coursingů u nás.

Coursing je podle mých zkušeností výborným sportem pro vlkodavy, při němž mají možnost se vyběhat a ukojit své pudy. A já jsem šťastná, když vidím své psy vesele při něčem, co je velmi baví a dokonale utahá.

chovatelská stanice irských vlkodavů

DAR AMHANTAR

s radostí oznamuje,

že proběhlo krytí naší milované Berušky (Berika z Lenexu) a
nyní netrpělivě čekáme na výsledek.

Zda jsme byli úspěšní můžete zjistit a další informace získat na

www.irskyvlkodav.com

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Mrázová Daniela, Muchova 2, Šumperk 78701, tel.: 724344224,
email: mrazova.daniela@seznam.cz

Italské krmivo pro psy a kočky

Výhradní dovozce pro ČR a SR

Další informace a objednávky:

www.nutrixpiu.cz

www.hamham.cz

tel: +420 737 900 059

JAK BĚHÁ

LOUISIANSKÝ LEOPARDÍ PES??

Krásně, specificky a detailně popsany lousianský leopardí pes a jeho funkčnost a pohyb očima

Michaely Jeleňové od leopardů FirstMate Šumící křídla a Amelie Bartlet

Celé generace amerických lovců a farmářů využívaly specifických schopností louisianských leopardích psů jako pomocníků při nahánění a ochraně stád dobytka zejména v náročném terénu blat a při lovu kanců, vysoké, veverka a mývalů. Život těchto psů nebyl nikdy jednoduchý. Psi, kteří chtěli přežít, museli mít výrazné pracovní schopnosti a museli být navíc díky své nebezpečné práci a zrádnému terénu dosti obezřetní a rychlí. Leopardí pes podle jedné z nejčastějších teorií vznikl křížením červeného vlka s španělskými mastifovitými bojovými psy. V průběhu vývoje k nim byli přikříženi

pravděpodobně beauceroni, někde i staffordšířští teriéři a pro získání rychlosti také greyhoundi. Nelze zde popsat jeho všechny konkrétní vlastnosti, ovšem ryze typickými vlastnostmi je rychlost, houževnatost, hbitost, inteligence, dominance, samostatnost rozhodování a zejména neuvěřitelná síla a vůle žít.

Z tohoto popisu jasně vyplývá, že coursing je pro leoparda více než zajímavá disciplína, je to jeho práce... Díky tomu ve většině případů není třeba tyto psy coursingu „učit“, stačí je přivést na start a namotivovat je na

střapec. Samozřejmě nováčci bez zkušeností zpočátku pečlivě kopírují dráhu zkušeného střapce, ovšem s postupným získáváním zkušeností se z leopardů stávají mistři lovci, kteří na dráze dokonale spolupracují se svým soupeřem. Tomuto popisu odpovídá i bodové ohodnocení, které se pohybuje v průměru okolo 87 bodů za jeden běh.

U leopardího psa jsou k vidění v USA dvě linie. Ta první je nižší postavy, slabší kostry, užší hlavy a zpravidla i delší čenichové partie, se schopností i lézt po stromech, používaná zejména k lovu veverek a mývalů. Druhá linie standardem upřednostňovaná je vyšší postavy, mohutné kostry a hlavy, používaná zejména k lovu černé zvěře a nahánění dobytka.

Leopardi jsou i přes svou v naší republice převážně robustní konstituci velmi rychlí a inteligentní. Nevypatí se nechat dívat je na dráhu před během. I tak se může stát, že špatně postavená dráha, Vám může vyběhaného coursingového závodníka doko-

nale zkazit. Leopard totiž u lovu přemýšlí. Takže mohou z vlastních zkušeností říci, že pokud je postaven na start nevhodně postavené dráhy nebo s nevyrovnaným partnerem např. drobné feny s nízkým těžištěm jsou mnohem rychlejší než mohutní těžší psi, zvláště s ohledem na výše zmíněné dvě linie. Může se také stát, že leopard po odběhnutí krátké vzdálenosti, odhadne podle postavení majitelů nebo navijáku polohu kilu a namíří si to rovnou tam. Proč? No protože chce vyhrát a tímto způsobem i přes rychlejšího soupeře, to má zajištěno. Ano je mu líto, že byl připraven o hon jako takový, ale důležité je přece ulovit kořist. Leoparda žádná lidská pravidla nezajímají a proč by měli, jeho vývoj ukazuje na jediné „Ulovit a přežít“. Osobně přestože toto chování je samozřejmě na závodech nežádoucí, protože takového psa nelze bodově ohodnotit, považuji toto jednání za logické a hodné vysoce inteligentního tvora, kterým dozajista leopardí pes je.

Problémem bývá do značné míry kill, tedy konec běhu, kde by pes měl zakousnout svou kořist – tedy v tomto případě igelitový střapec. S tím mají zejména začátečníci problém, protože pokud se návnada již nehýbe, leopardí lovec nemá důvod zakusovat ten kus pro něj „nesmyslného“ igelitu. Samozřejmě k tomu dochází zejména u solových běhů, kde si svou kořist pes nebrání proti dalšímu psovi.

Dalším mnohem větším problémem v killu je dominance psů a celková nesnášenlivost jedinců stejného pohlaví vyskytující se u této rasy všeobecně. Vezmeme-li to, ale čistě logicky a prakticky... Leopardí pes se používal mimo lov také k hlídání rozlehlých farem a stád dobytka, tedy hlídací a teritoriální pudy jsou zde velmi silně zakořeněny. Při coursingu majitel přivede svého psa na start a vydá

mu povel, aby ulovil kořist. V průběhu dráhy pes opravdu spolupracuje s druhým psem a loví, ovšem, když se návnada zastaví a má dojít na „dělení“ kořisti, dojde k rvačce mezi dosud spolupracujícími psy. Pro leoparda je jeho práce jasná, chrání celou svou bytostí kořist pro svého majitele. Jeho psí leopardí partner, zpravidla není součástí jeho psí smečky, a tedy chrání úlovek před cizím vetřelcem. Tuto teorii potvrzují i společně žijící leopardí psi Sanny (Garrett Šumící křídla) a Farao (Farao Šumící křídla), kteří mají své vztahy přirozeně hierarchicky uspořádané, a tedy níže postavený Sanny v killu Farao-vi vždy ustoupí z cesty. Z tohoto pohledu je dobré dopředu než se majitel s leopardem rozhodne věnovat závodní coursingové kariéře zvážit, zda hodlá tyto projevy u svého psa podporovat, poněvadž při závodech jsou do běhů zpravidla postaveni příslušníci

stejného pohlaví, u kterých se dá jistě předpokládat, že kořist budou bránit. Zvláště u mladých psů se toto dominantní chování může přenést i do běžného života, což není za normálních podmínek žádoucí. Na tréninkových bězích je organizace do značné míry volnější a lze se s personálem domluvit na kombinaci běhů pes-fena, nebo alespoň na kombinaci leopardího psa se psem jiné rasy.

Dalším problematickým okruhem je lov kořisti mimo závodní dráhu. Pokud má leopardí pes již vyvinuté lovecké pudy, lze coursing jen doporučit, protože do značné míry pomůže docílit jeho lepší ovladatelnosti. Na pováženou je to opačně u psů, kteří tyto lovecké pudy nemají rozvinuté a majitel se se psem nechce loveckému výcviku věnovat a rád by venčil psa v lese a polích bez obav. Zde je totiž více než jasné, že pes, který se naučí běhat coursing, nezůstane u nahánění pouze imaginární střapečkové návnady, ale nadchne se i pro honění živé zvěře v lese. Zde je důležité psa dobře naučit, kde je toto chování žádoucí a kde ne. Což je zvláště u tak instinktivních, přírodních a do značné míry samostatně uvažujících psů, jako jsou leopardi, dosti obtížné.

Proto bych osobně ze zkušeností doporučila s ohledem na obě výše uvedené skutečnosti všechno předem dobře zvážit, popřípadě počkat s coursingem do dospělosti psa, kdy leopard má již vcelku ustálené projevy, má už nějaký „rozum“ a jeho povaha se nebude už toliko měnit. To co lze totiž naučit na stoprocent německého ovčáka, nelze naučit leopardího psa, zvláště samce.

K dnešnímu datu má coursingovou licenci osm leopardích psů, z toho dvě feny a další čtyři leopardí psi mají licenci tzv. „roz-

běhnoutou“. Prvním psem s coursingovou licencí se stal Benjamin Santa Catarina Evy Valentové, který složil licenci v dubnu 2006. Eva s tímto výborným sportovcem pokračuje nejen coursingové mety, ale také mety doktrekingové. Benji je prvním leopardím psem absolvujícím dogtrekingové závody. Navíc se společně s Evou za rok 2006 může těšit titulem celorepublikového vítěze své kategorie DTW2 a minulý rok své první místo opět uhájili. Také v dubnu 2006 složili licenční zkoušku další dva zástupci, a to můj pes Firstmate (alias Rhett) a Fatima Šumíci křídla (alias Eli) Lea Hahna, kteří se k naší velké radosti stali celorepublikovými i klubovými coursingovými vítězi plemene pro rok 2007. Nepřehlédnutelnou coursingovou závodnicí je i Sunnydogs Hollandia Gerharda Steina, která se pro letošní rok stala mistryní republiky, dále stálá hvězda coursingových drah Falco Šumíci křídla Jury Matěji, nebo sehrané duo leopardích psů Garrett a Falco Šumíci křídla Alči Essnerové.

Co říci závěrem.. Coursing je výborný sport, který rozvíjí prapůvodní lovecké instinkty psa a je to skvělá zábava a práce nejen pro psy, ale v případě Moravskoslezského coursing klubu i pro jejich majitele. Přesto je ovšem důležité předem zvážit, co od svého leo-

JAK BĚHÁ ITALSKÝ CHRTÍK?

Upřímný a velice pěkně zpracovaný pohled na běhání italských chrtíků nám připravil Václav Holoch od itáláčka Diesla www.italian-greyhounds.eu

Pokud řeknete laikovi slovo chrt, ihned si ho asociuje s pojmem rychlost. Že jsou chrti i krásní, je pro většinu lidí až na druhém místě. Je to stejně přirozená reakce jako reakce chrtů na pohybující se kořist. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že některé rasy chrtů je lepší vidět na výstavách než při běhu.

Italští chrtíci jsou takoví univerzálové, elegantní na výstavách, elegantní v pohybu. Jsou dosti svéhlaví a rychle si zvykají na pohodlíčko. Proto má spousta majitelů problémy s jejich předváděním ve vysoké trávě, v zimě nebo v dešti. Už slyším hlasy, že itálák je křehké stvoření. Není tomu tak. Při správném vedení a velké trpělivosti si itálák

v ničem nezádá třeba s vipety, kteří jsou dle mého názoru optimálním kompromisem mezi krásou a výkonem. Co se týká výstavního pohybu a návyků, je třeba pejska trénovat nejenom doma, ale i venku a zejména za nepříznivého počasí. Je to věc časově nenáročná a pokud má páníček autoritu vůdce smečky, nebývá to žádný problém. Jak jsem napsal, tak jsem i učinil. Můj pejsek zvládá všechny základní povely včetně odložení, ponechání ve výstavním postoji a odejití. Snáší zimu, déšť, aportuje, plave, je zvyklý cestovat. Protože jsme měli také běhací ambice, od malinka jsme pejska fixovali na kůžičku. Získal takovou motivaci, že na své první návštěvě dostihů v Kolíně splnil podmínky dostihové licence. Jakmile zjistí-

te, že máte takového běžavce a chcete být úspěšní, nastává vám hodně práce. Někdo to ponechá osudu a pejsek i tak dobře běhá, ale většinou se to vrací v nevyrovnaných výkonech, nespolehlivosti, náládovosti a špatných návycích.

Výchova dostihového chřta je kapitola sama pro sebe a záleží na mnoha faktorech například věku, stavbě těla, vrozených dispozicích, povaze atd. Jak zvládnout základy máme ve stručnosti popsáno na našich stránkách. K tréninku je třeba přistupovat individuálně, získávat zkušenosti a poznatky druhých, ale vždy je musíme citlivě aplikovat na toho svého borce. Co je dobré u jednoho, nemusí být dobré u druhého. Nebojte se experimentovat do té míry, dokud z toho má váš pejsek radost a potěšení. To znamená, že to děláte dobře. Pokud ho to nebaví, je třeba vymyslet další hru. Psi si vlastně jenom hrají. Nejenom hrou kvalitně připravíte dobrého dostiháka. Aby se předcházelo případným úrazům, které se mohou stát, tak je nutné mít psa dobře připraveného po fyzické stránce. V našem případě hledáme optimální kompromis, protože chceme také vystavovat. Jednostranná příprava může změnit proporce těla, zejména úhlení končetin. Ale není předmětem tohoto článku rozkrývat naše drobná tajemství přípravy. S případnými konkrétními zájemci se o ně rádi podělíme. Nechci však zavdat příčinu různým pochybným kritikům, jak se mi už konkrétně jednou stalo. S pejskem nedělám nic, co bych nedělal se svými dětmi.

Stále se polemizuje, vystavovat nebo běžat? Dovolte mi, dát vám radu. Dělejte to, z čeho bude mít váš pejsek radost a co ho bude bavit. Zkuste všechno. My jsme vyzkoušeli i agility, ale to už bychom časově nevládali. Tento rok si alespoň postavíme překážky

na zahradě pro zpestření volna. Dáváme pejskovi šanci a si zaběhat. Objevujeme to, co jsme ještě u něho neobjevili. A odměna? Láskyplný pohled psích očí a jako bonus olíznutí nosu.

Dovolte mi na závěr citovat upravený text části naší návštěvní knihy:

„Bude nám ctí, pokud se moje slova stanou pro někoho inspirací a děkuji všem těm, kteří inspirovali nás. Rodina se najednou stala smečkou, místo do banky, nám začali peníze utíkat na veterinu, výstavy, dostihy a do psích shopů. Poznali jsme spousty nových přátel, zažíváme pocity úspěchů, ale i křivd a nespravedlností. Také se nám nějak smrskly pojmy vzdáleností a pochopili jsme konečně přísloví „Ranní ptáče, dál doskáče“. Nic se nedá sníst v klidu a v posteli je nás nějak moc.“

ODBORNÉ TÉMA

JAK ZÍSKAT

COURSINGOVOU LICENCI

Odborný manuál pro získání coursingové licence zpracovala Barbora Zdráhalová, předsedkyně Sdružení Moravskoslezského coursingu

Úspěšně absolvujte první trénink, na kterém zjistíte zda Váš pejsek má o coursingu zájem. Plní nadšení ze zájmu pejska který vidí něco běhat na louce vede majitele většinou k tomu, že bez tréninku přihlásí pejska přímo na licenční zkoušku. Ta se nepovede a pes je hodnocen negativně, což mu znepríjemní někdy i zne- možní budoucí coursingovou kariéru.

Splňte požadavky pro přihlášení psa na licenční zkoušku. Minimální věk je u velkých ras 18 měsíců, u malých plemen, whippetů a italských chrtů 15 měsíců Nejvyšší věk: do konce závodní sezóny, ve které bude ukončen 8. rok života psa Velikost: maximální výška v kohoutku činí u

whippetů - psů 51 cm

whippetů - fenek 48 cm

italských chrtů - 38 cm

Měření velikosti u whippetů a italských chrtů: první měření se provádí u vipetů a italských chrtů až ve věku od 12 měsíců. Každého whippetu a každého italského chrtika je třeba jednou změřit před jejich prvním coursingem v závodní sezóně, která následuje po dosažení jeho druhého roku života nebo na základě požadavku předsedy coursingové skupiny. Pokud se to nepovede, stane se licence ne-

platnou a je odebrána. Druhé měření je třeba v licenci označit jako definitivní. Pokud je pes měřen poprvé ve věku přesahujícím dva roky, potom je třeba postupovat následovně: jestliže je pes změřen, potom platí toto měření jako definitivní druhé měření. Pokud je pes změřen jako příliš velký, potom může být v probíhající sezóně změřen ještě jednou. Toto měření je třeba pokládat za konečné. Bez platného změření není účast na coursingu možná. Postup měření je popsán v dostihovém řádu a jeho prováděcích směrnicích. Whippeti - psi vyšší než 51 cm a vipeti - fenky vyšší než 48 cm startují v národní velikostní třídě

Vlastník musí být členem členského subjektu ČMKU nebo jeho subjektu. Vzhled závodního psa nesmí být uměle změněn (např. nesmí být stříháno přirozené osrstění). Z dostihu jsou vyloučeny hárající, březí a kojící feny, jedinci zranění a ve špatné fyzické kondici a psi mladší než minimální věk pro LZ

Přihlaste se na licenční zkoušku, která je součástí všech akcí zařazených do termínové listiny (oficiální trénink, závod - zde jen v omezeném počtu) V rámci jednoho dne můžete splnit 2 běhy (1x **solo běh + 1x společný nebo 2x společný běh**).

Splňte licenční zkoušku. Splnit 1 x sólo běh pro prokázání zájmu o návnadu a **2 x společný běh** U málo početných plemen může být coursingovou skupinou povolena výjimka, kdy jsou licenční zkoušky splněny absolvováním **3 sólo běhů**.

Je-li pes hodnocen nedoběhl, může ten den pokračovat v dostihu. Je-li pes v souladu s coursingovým řádem hodnocen diskvalifikací, nepokračuje ten den v plnění LZ. Je-li hodnocen diskvalifikací 2x, musí před připuštěním k dalšímu společnému běhu absolvovat bezchybně 5x sólo běh.

Vyzvedněte tréninkovou kartu. Na konci akce, kde plníte licenční zkoušku si vyzvednete od pořadatele tréninkovou kartu, kde je zaznamenáno splnění licenčních běhů.

Přihlásit se na licenční zkoušku - podruhé Při druhém přihlášení na licenční zkoušku - dokončení, uveďte do přihlášky (vzkaz) jaký typ běhu potřebujete splnit, tak aby Vás pořadatel mohl zařadit do příslušného běhu.

Vystavení coursingové licenční karty a certifikátu. Splnili jste licenční zkoušku, pes dovršil 15 měsíců pro malá a 18 měsíců pro velká plemena. Tréninková karta musí obsahovat potvrzení o členství majitele v členské organizaci ČMKU (Sdružení Moravskoslezského coursingu, CCC, jiný klub), u plemene vipet a italský chrtík i první měření.

Postup pro psy s průkazem původu (postup stejný pro všechny kluby v ČR): Tréninkovou kartu originál (kopii si uschovejte pro případ kontroly), poplatek stanovený ČMKU (500,- Kč), kopii členské kartičky, kopii průkazu původu zašlete registrátorovi coursingových licencí. Registrátoři pro psy s PP jsou rozděleni takto:

Registrátorka licencí pro ovál a coursingových licencí pro chrty - skupina FCI 10 a pro chrtovitá plemena ze skupiny FCI 5 Dana Bejčková, Vrchlického 28, 419 01 Duchcov
e - m a i l : a f g h a n i @ s e z n a m . c z
tel: 606 181 231

Registrátorka coursingových licencí pro nechrtí plemena s PP: Jitka Hořáková, Vídeňská 85, 252 42 Vestec
e - m a i l : i n f o @ p e t s i l k . c z
m o b : 6 0 2 7 3 4 7 1 5

Postup pro psy bez průkazu původu a křížence: Tréninkovou kartu originál (kopii si uschovejte pro případ kontroly), poplatek stanovený daným klubem, kopii členské kartičky, zašlete registrátorovi coursingových licencí. Registrátoři pro psy bez PP a křížence jsou rozděleni takto:

Registrátor coursingových certifikátů pro psi bez PP a křížence - Sdružení MSC Michaela Jeleňová, Za Dvořem 1775, 142 00 Praha 4
e m a i l : l a l y b e l a @ c e n t r u m . c z
- po obdržení výše uvedených dokladů Vás naše registrátorka zaeviduje a řádně Vám vystaví coursingový certifikát pro Vašeho pejska - neposílejte nám poplatek na účet ani v hotovosti!!!, certifikát obdržíte na dobírku a při jejím převzetí provedete úhradu - coursingový certifikát Vám bude zaslán obratem

Registrátor coursingových licencí pro psi bez PP a křížence - CCC Milan Kasan, Toužimská 918/36a, 197 00 Praha 9
email: mka@centrum.cz

OHLÉDNUTÍ

SILVESTR S MSC 2007/ 2008

SILVESTR S MSC 2007/ 2008
HODNOCENÍ ČÁSTI SILVESTROVSKÉHO TÝDNE V RUDNÉ POD PRADĚDEM S MSC NÁM PŘIPRAVILA KATEŘINA PĚLUCHOVÁ OD RR ADAMA www.ridgebackadam.ic.cz

Na vánočních pohlednicích se to hemží přáním krásného prožití svátků, pohody a štěstí. Možná zrovna na tohle jsem si vzpomněla, když jsem se během několika minut rozhodla, že tyto dny vánočního volna strávím společně s ostatními na akci MSC - Silvestr na horách.

Akce probíhala v Rudné pod Pradědem, v penzionku Harmonie. Už několikrát jsem tam strávila pár dnů mezi bezva partou. A protože se mi tam vždycky líbilo, věřila jsem, že moje volba nemůže mít chybu.... o vánocích se má člověk obklopovat svými nejbližšími, byla jsem moc ráda, že se mnou může jet Terka. Zpočátku nebyla z mého nápadu nijak zvlášť nadšená. Ale čím víc se blížily vánoce, tím více jsme obě s nadšením o Rudné mluvily. Věděly jsme, že jinak než dobře to dopadnout nemůže. Že to nebude ten nudný domácí stereotyp bylo víc než jasné. Přeskočím proto ty vlekoucí se dny před vánoci. Jich se toto povídání nakonec vůbec netýká.

Konečně nastal 25. prosinec a my jsme se začaly ráno pomalu v klidu a pohodě balit. Nejprve jsem samozřejmě musela sbalit věci Adamovi. Nezapomenout na nic, hlavně vzít s sebou jeho pelíšek a něco do břicha. Něco do břicha jsme sbalily i nám. Vezly jsme si s sebou obligátní bramborový salát, kapříka, a samozřejmě

cukroví. Terka ještě v návalu iniciativy upekla skvělé slané tyčinky, se kterými měla pak velký úspěch - hlavně u Karlose (asi mu moc chutnaly, protože poté, co si jich užil Terce sdělil, že teď už se klidně může vdávat). Protože jsme jely na hory, nejvíce místa v taškách zabralo pořádné oblečení, abychom při pobytu venku neumrzly. Takže máme sbaleno, jsme připraveny a Kuša nás konečně může zavést do Rudné. Cesta je úplně v pohodě. I když je prosinec, po sněhu není v okolí Opavy ani památky. Až za Bruntálem začíná být troška sněhu na polích a v okolí cest. Přímou v Rudné je sněhu o něco víc a tak už se moc těšíme na následující den, kdy bude coursingový trénink na sněhu. V penzionku je v den našeho příjezdu jen několik účastníků, protože

všichni mají přijet teprve v následujících dnech. Se všemi jsme se přivítali a jen co jsme se s Terkou ubytovaly, šly jsme mezi ostatní do společenské místnosti. Terka samozřejmě některé ještě neznala, ale brzy se ukázalo, že to v tomhle prostředí a mezi tolika fajn lidičkama není vůbec žádný problém. Navíc v dnešní době chatů a různých psích serverů se s mnoha přítomnými zná právě „ze skla“. Seznamovací večírek se vydařil a my jsme odcházely na pokoj až jako poslední.

No a další dny už byly plné pohody, skvělé zábavy, nekonečných hovorů o psech a životě s nimi, o nemožnosti žít bez nich a tak dále, a tak dále. Střeční coursingový trénink se nesl v duchu krásného počasí a velkého nadšení pejsků zaběhat si právě tady na horách a ve sněhu. Povedlo se to všem. Hřebem měl být běh čtyř greyhoundů, zachráněných před jistou smrtí v Irsku. Přijela Kamila s Tomášem a jejich Soksinka a Fred, a taky Zdenka s Frantou a jejich Larky Lady a Kačenka. Byla jsem moc zvědavá, jak budou grejové běhat v našich podmínkách. Přeci jen jsou to psi zvyklí na upravený ovál a na jinou návnadu. Už jejich hlasové a hlasité projevy při čekání byly známkou toho, že nezapomněli na svou minulost a na to, co měli tak moc rádi. Jediný komu to bylo celkem jedno byl malý Goofy - ridgebaččí miminko od Kamily. Ten si hlavně užíval přítomnost tolika psů a jako správné miminko se zabýval hlavně průzkumem všech těch velkých kamarádů. Běh greyhoundů se ukázal jako opravdu krásná podívaná. Všichni se projevíli jako velcí nadšenci a zkušené harcovníky. Žádné nadbíhání, obrovská rychlost, krása jejich pohybu ... Byla jsem z nich nadšená. Mou radost jen zkazila skutečnost, že se dva trošku zranili - natrhli si drápek na paspárku a Soksi si natáhla slachy. Přesto byla Zdenka i Kamila úplně nadšené z toho, jak si to jejich miláčci užili a jací jsou z nich skvělí závodníci. Užíval si to i Goofy - běžel s dalším zrzavým miminkem. Oba se ukázali jako velké naděje.

Barča měla připravený program na každý den a bylo jen na nás, jak si to užijeme. Některé naplánované souťaže se bohužel nemohly konat kvůli nedostatku sněhu. Ale přesto jsme měli pořád nějakou zábavu a nebo

j jsme jen tak odpočívali a diskutovali o všem možném. Nejvíce samozřejmě o psech. Terka se přihlásila do turnaje v ping-pongu. K mé velké radosti a hlavně velkému překvapení ji to šlo moc dobře, umístila se na třetím místě a dostala bronzovou medaili.

Páteční coursingový trénink probíhal už bohužel v trochu horším počasí, ale přesto si to všichni moc užívali. Jen mezi běhy jsme nezůstávali většinou u dráhy, ale šli jsme se zahřívát do penzionku. Po tréninku jsem

vzala do penzionku Hanku „Sluníčkovou“ abychom si konečně v klidu mohly popovídat. Vidáme se dost málo a většinou nemáme na sebe moc času. Teď jsme si to vynahradily a já byla moc ráda, že nám to konečně vyšlo. Setkávat se s přáteli a nám blízkými lidmi přeci taky patří k vánocům. A na téhle vánoční dovolené jsme se setkávaly jen se samými milými lidmi. Mezi taková setkání patřila i návštěva Hanky a Libora Tichých v jejich hospůdce Na Stodole. Příjemné prostředí, skvělá kuchyně a neopakovatelná atmosféra horské hospůdky. Vidět Hanku a Libora v akci byl velký zážitek. Je vidět, že se jim to oběma moc líbí i přesto, že to musí být velmi náročné. Každopádně jsme byli všichni moc spokojeni a určitě se k nim budeme rádi vracet.

V sobotu se nám hodně špatně odjíždělo domů. Opouštěly jsme penzion je moc nerady. Rozloučily jsme se se všemi a jen myšlenka na to, že se jistě zase někdy setkáme nám dodala trochu lepší náladu. Strávily jsme pár dnů mezi bezva přáteli a kamarády a budeme se moc rády mezi ně vracet. Díky všem

SILVESTR S MSC 2007/2008

SILVESTROVSKÝ TÝDEN NEJEN S MSC NÁM PŘÍBLÍŽILA EVA HANDLOVÁ OD RR AMONA A BULTERIÉRY KY NIOBE

Opět jsme s kamarády z MSC trávili Silvestr a před-silvestrovské dny v Rudné! Bydleli jsme u našich v Starém Městě a za coursingáři jsme dojížděli.

S Amoškem jsme si zaběhali ve středu 26.12.07 na tréninku coursingu, kdy bylo nádherné a slunečné počasí, prostě na coursing na sněhu jako stvořený! Poté jsem s Amem jela na pár dní do Olomouce, kam za námi ve čtvrtek dorazila Renča s Fáfou (VOK) a v pátek došla Domča s Kubíkem a Gezánkem (RR) a taky jejich NOVÁ PSÍ SLEČNA MÁJA, kterou adoptovali před Vánoci z Pražského útulku!!!! Mája je naprosto báječný kříženeček něm.ovčáka a nejspíš baucerona :o) Společně jsme jeli do Starého Města a Renča se odpojila směr penzion Harmonie za ostatními účastníky akce Silvestr s MSC.

V sobotu dopoledne jsme si udělali výlet do Karlova, který jsme si prošli, koukli na lyžaře, vleký a dali

svařáček u kamarádu Tichých v nádherné hospůdce Stodole. Odpoledne dojel páník Majkl s Ninunkou ze Slovenska. No kecali jsme, popíjeli supr meruňkovičku a psičky byly happy že si mohli hrát - hlavně Nina si supr porozuměla s Májou :-)

V neděli jsme se vydali na výlet na Praděl! Dojeli jsme do Karlové Studánky kde jsme nechali auto a šli na Hvězdu na bus, tady nás našťěstí vzali v pohodě a my vystoupili na Ovčárně a pěkně si to štrádovali na nejvyšší horu Jeseníků. Nejprve byl děsně fučák ale pak chvílemi přišlo i sluníčko a bylo fajn (až na pár tupců co by nejraději vyhladili z povrchu zemského všechny pejsany, ale to asi zná každé pejskař-bohužel !!!). Přímou pod věží nás chytla děsná mlha a vítr, říčounům moc veselo nebylo a tak jak táhli celou cestu (byli našim „vlekem“ – měli jsme je na postrojích) tak v tomto počasí se jim moc nechtělo, ale zvládli to, pašáci! Niobe je nejlepší a nejodolnější, je to šikula, fučelo jí do oušek omrzaly cecíky, neb má holé břicho, ale šla a vůbec se neklepala. Mája to má nejlepší, celá pěkně zachundelaná, no prostě pes do hor :-)) !!!

Večer jsme jeli na chvíli na penzionek do Rudné, kde se strhl takový, jak to říct, slivovicový sprint :o) !!!! A musím říct, že šéfka MCS se nezapře ani v šéfování nalívání a rozdělování pití :-). Barča se totiž chopila flašky a začla každému nalívat a zase a zase :-). Ale byla děsná sranda a bylo to moc fajn - takový trénink na Silvestr.

V pondělí jsme jeli na „Silvestrovský coursing“ kde

poprvé běžela i Mája a běhá náááadherně !!! Bude z ní supr závodnice :-)! Druhý běh běželi bráchové-Amon a Gezan spolu a i Maja si s nimi zaběhla, nejdřív ji chudinu pěkně vmáčkli mezi sebe a aby se z jejich sevření vymanila musela zpomalit, u killu se bráchové na sebe škaredili a dělali ,jakoby před pár minutami Am neobli- zoval Gezovi čumák, ale za chvíli spolu jeli v kufru auta spořádaně a zase v pohodě :-)! Prostě kill je kill :o)! Po příjezdu dom Majklínek udělal supr mňamku, parádní silvestrovské jídlo, na který jsme pozvali i Danču, která nás večer dovezla do Rudné a rozjelo se Silvestrovské veselí :-) (pesani odpočívali doma)! A že to veselí bylo jak se patří, to není asi nutno příliš rozepisovat.. BYLO TO SUPÉÉRRRR!!! Nějak rychle nám ten rok 2007 utekl a stejně rychle utekl tento supr večer a najednou tu bylo 1.1.2008 !!!

Chtěla bych moc poděkovat kamarádům se kterými jsme trávili nejen těchto pár bezva dnů, ale vlastně celý rok!!! Dík za rok 2007 a do té 08 všéééičko nejlepší !!!

SILVESTR S MSC 25. 12. 2007 - 1. 1. 2008, RUDNÁ POD PRADĚDEM

ÚSMĚVNÉ, ALE PRAVDIVÉ ZHOD-
NOCENÍ SILVESTROVSKÉHO TÝDNE
V RUDNÉ POD PRADĚDEM NAPSÁ-
LA MELANIE NOVOTNÁ OD KŘÍŽEN-
CE GARYHO

Na silvestrovský pobyt jsme se s Garym vydali ihned po Štědrém dnu. Vezla jsem „pár“ věci pro Káju a Verču, takže jsem měli s Garym co dělat, abychom se spolu s lyžema, prknem a běžkami vtěsnali do auta. Vyjeli jsme po obědě a jelikož se mému úžasnému kolegovi podařilo mi zprovoznit na kapesním počítači GPS, jeli jsme jak králové podle navigace. Nikde jsme nezabloudili a zhruba po pěti hodinách jízdy (i se stávkami) jsme dorazili do Rudné, kde jsme se setkali s přáteli, s kterými máme společnou vášeň - coursing. Na středu už byl naplánován trénink, z 30 přihlášených psů jich dorazilo sotva 20, takže jsme zvládli tři běhy. Odpoledne jsme odpočívali a šetřili síly na večerní lyžování, kam jsem vyrazila s Karlem, Verčou a Radem. Ačkoliv jsem na lyžích nestála dva roky, bylo to perfektní, skvěle jsme si zajezdili a zase mě chytlo nadšení do lyžování.

Ve čtvrtek jsme vyrazili na procházku, kterou jsme trochu zkrátili, protože nás opustili šerpové Zdráhalovi, takže jsme jaksi nevěděli kudy kam. Ale i ta hodinka psíkům na provětrání stačila. Poté jsem zajela na nákup (jako správná hospodyňka jsem do Rudné přijela

vybavená hlavně alkoholem, tudíž bylo potřeba doplnit i zásoby tuhého paliva) a pak už se přičítala přerovská kolona, na kterou jsem se moc těšila. Opět jsme vyrazili na večerní ježdění, já vyzkoušela, jestli jsem nezapomněla jezdit na prkně (nezapomněla :)) a Janča se věnovala malému Lauře a Kristiánovi, kteří byli z lyžování naprosto nadšení.

V pátek ráno se opět běhalo, pejsci si užívali sněhu a sluníčka a my vlastně také. Odpoledne jsme lehce relaxovali s mým speciálním svařáčkem a na pátku hodinu jsme měli zamluvená místa v restauraci u Ticháčků. Dali jsme si výběrnou večeři a pomalu se odebrali zpátky na penzionek do Rudné, kde se pokračovalo ve společenské zábavě, která se mi trošičku vymkla z ruky, takže v sobotu jsem byla jaksi nepoužitelná :) Přes den jsem se zmohla jen na takovou decentní procházku, odpoledne dorazil Petr s Čertem a následně na návštěvu Biluška s Lájošem a smečkou čítající asi sedm psů. Pomazlila jsem se s šeltičkami, pumou i jejím posledním útulkovým přírůstkem Armageddonem, kterého jsem si pracovním názvem Špína (byl trošičku špinavý a zplstnatělý).

V neděli připravila Bára sněhový čtyřboj, který jsem bohužel zaspala. Ale všechno bylo Garymu vynahrazeno odpoledne, kdy přijel figurant Rostě Valíček. Večer se opět sedělo s přáteli a trénovalo na nadcházející den, Silvestra.

V pondělí dopoledne byl na programu silvestrovský coursing. Pejsci si nádherně zaběhali - jak jinak. Tréninky jsou pro zničení psíků naprosto ideální. Odpoledne už začaly přípravy na oslavu na příchod nového roku. Bylo připraveno občerstvení, nějaké to pitivo a mohlo se začít slavit :) Šéfová Barča se nám pěkně namazala a o půlnoci zpívala tak, že z okolních lesů prchla veškerá zvěř a obyvatelé Rudné pod Pradědem začali uvažovat o stěhování. Večer se jako vlastně úplně všechny večery moc vydařil a ráno už jsme se museli balit a vyrazit ke svým domovům. Bylo to smutné, čím déle a častěji jezdím s touto skvělou partou lidí, stává se pro mě rozloučení stále horší a horší.

Na závěr bych chtěla říci, že pokud platí pořekadlo „jak na Nový rok, tak po celý rok“, tak by tento rok 2008 měl být perfektní :). Jsem strašně moc ráda, že mohu

jezdit na tyto perfektně připravené a zorganizované akce a potkávat tak milé lidi, kteří se jich pravidelně účastní. Všem moc děkuju za milou společnost, Barče a Karlovi za organizaci a už se moc s Garym těšíme na další.

SILVESTR 2007/ 2008 S PŘÁTELI Z MSC

KRÁSNE POVÍDÁNÍ O SILVESTROVSKÉM TÝDNU V RUDNÉ POD PRADĚDEM NAPSALA DANA FITZOVÁ OD AST DAYDREAM FANTAZY AMAZONKA

Do Rudné vyrážíme ve čtvrtek 27.12. 2007. Kolem poledne se konečně vymotáme z domu a jedeme ještě naložit kamaráda Sašu a jeho zrzku RR Taru. Cesta ubíhá trošku pomaleji díky husté mlze. Kolem 15hod přijíždíme k penzionu, vybalíme se a zabydlíme se v „našem“ pokoji č. 2. Poté jdeme na menší prochajdu

se Sašou a Tarou, trošku si protáhnout tělčka po cestování za ostatními. Zbytek osazenstva pensionu (někteří přijeli už v úterý 25.12.) buď prochází nebo lyžuje v Karlově. Postupně se tedy se všemi vítáme. Na večeři si sjedeme do blízké Koliby a zbytek večera strávíme posezením ve společenské místnosti.

PÁTEK 28.12.

Je coursing, kterého se Day neúčastní a tak vyrazíme na separé výlet. Ve Velkém Roudném je nově postavená rozhledna. A to je náš cíl. Přijíždíme do Velkého Roudného a rozhlížíme se, kudy kam. Nějak nemůžeme najít žádný rozcestník, ukazatel....a když se k nám blíží místní paní listonoška, ptáme se na cestu. Paní poštačka nás naviguje a přitom hrozně šťuká a omlouvá se....Teda ne že by se lekla Day....to néééé....ona prosím šťukala už předtím..... Vracíme se na hlavní silnici a lehce nacházíme parkoviště a cestu na rozhlednu. Je zima, fučí ledový víchr a tak Day dostává Manmat vestu a vyrazíme do prudkého kopce. Všude bílo a mlha. Je nám jasné, že z rozhledny toho moc neuvidíme, ale to nás nemůže rozhodit. Prostě tam chceme a hotoť! Dvě spodní poschodí rozhledny jsou samý led a tak Day zůstává dole s pánečkem a já šplhám opatrně nahoru. Vidím toho opravdu hodně....nejbližší omrzlou špičku obrovského smrku.

Procházka to byla poměrně krátká a ještě se nám nechce vracet a tak to bereme k přehradě Slezská Harta. Tam si uděláme jen kratičkou procházku, protože tam nefučí o nic mň ledový vítr. Cestou zpět se stavíme na večeři a jedeme na penzionek. Večer opět sedíme ve společenské, popijíme a plkáme.

SOBOTA 29.12.

Kolem 10hod vyrazíme na Rejvíz. Moc se tam těšíme, protože už vloni se nám tam moc líbilo. Přijíždíme na Rejvíz a nestačíme valit oči. Kombinace modré oblohy a záplavy sněhu je pohádková. Ačkoliv v Rudné bylo cca mínus 6stupňů pod nulou a mlha, na Rejvízu je půl stupně pod nulou a nádherné slunečno.

Vyrazíme k Mechovému jezírku, které je zamrzlé. Lidi téměř žádní - potkáváme jen pár „zbloudilců“ a vyhýbáme se na úzkých chodničkách. Od Mechového jezírka se vracíme zpět na „rozcestí“ a jdeme ještě dalším směrem, ale asi po půl hodině se obracíme a vracíme se. Jsme nadšení tou nádhernou, které se nemůžeme nabažit. Po 2hodinové procházce se vracíme na parkoviště k autu a jedeme pomalu zpět na penzion. Cestou se opět stavíme na večeři v restauraci.

NEDELE 30.12.

Máme naplánovaný Sněhový čtyřboj. Venku opět pekelná zima a tak Day dostává „kabuš“ a vyrazíme sportovat a bojovat o něj umístění. Je to vážně sranda a nejvíc sezahřeji páníčkové, protože hned první disciplína je dostat svého pejska na boby aneb „pekáč“ a takto ho převést na jednu stranu, tam přesednout do druhých bobů (máme k dispozici červené a modré boby) a opět pejska „dovézt“ k cíli. Dát pejsky „na pekáč“ není nic jednoduchého. Někteří toto snažení totálně bojkotují a nesednou a nelehnu ani za nic na světě! Když přicházíme na řadu, tak se Day snažím usadit nebo uložit do červených bobů....ovšem Day vytrvale

boby přeskakuje z jedné strany na druhou. Ale protože Day je holka chápavá a snaživá, nakonec k mému údivu dokázala v bobech ležet a já ji mohla přemístit z bodu A do bodu B, kde Day musela přesednout na druhé boby a opět fofrem zpět do cíle. Další soutěžní vychytávka - každý pejsek musel vyskočit na zahradní houpačku a 5x se zhoupnout.

Poté v co nejrychlejší čas přetáhnout na druhou stranu v bobech Laurinku (4letou holčičku) a tam si vyměnit se soupeřem boby, na kterých pro změnu seděl starší bráška Laury - Kristián a co nejrychleji se vrátit zpět.

Další soutěž - opět co nejrychleji přeběhnout po lavicích a vyhnout se protiběžícímu soupeři. Poslední soutěží bylo co nejrychleji přetáhnout boby tentokrát s o něco těžším nákladem - a to pejskem a jeho pánikem. My jsme vyfasovali Beníkovíc - tj. Majku a SBT Beníka. Day už byla tak „rozpumpovaná“, že nechtěla ani za nic sedět v pekáči a snažila se vyskočit ven. Měla jsem co dělat, aby ji udržela na klíně. Pak jsme se vyměnili a pro změnu jsme my táhli Beníkovíc. A to byl konec čtyřboje a vyhlášení výsledků a vítězů.

Po takovém výdeji energie jsme se šli na chvíli horizontálně zklidnit do pokoje a pak jsme vyrazili na společnou procházku s ostatními na Andělskou horu. Do auta jsme naložili Sašu a Taru, a taky holky Moly a Eny s pánikama. Procházka to byla úžasná - nádherná kraji-

na, sluníčko a běhačky po poli (někteří i vně lesa...jako Beníček, který ovšem pak dostal patřičného „sprda“ od paničky). Asi po hodině a půl jsem se vrátili zpět na penzion, hodili sprchu, Day do postele a jeli se zase nažvejknout do Koliby a vzali sebou Sašu a Taru. Večer se opět popíjelo a klábosilo ve společenské místnosti.

PONDĚLÍ 31.12. - SILVESTR

.....a je to tady - poslední den v roce neúprosně klepe na dveře. Ostatní mají Silvestrovský coursing a my se rozhodujeme vyrazit na Skřítek. Bohužel na Skřítku je nám jasné, že to nepůjde. Parkoviště je naprosto plné, všude se míhají běžkaři a miliony lidí a pro hustou mlhu není vidět na krok. Vzdáváme se a rozhodujeme se vyrazit opět na rozhlednu ve Velkém Roudném. Oproti Skřítku tam totiž svítí sluníčko a je nádherně modro.

Vyšplháme opět až k rozhledně a tentokrát je čím se

kochat.....je úžasný výhled. Cestou na penzion se stavujeme v Kolibě na oběd. Zrovna když přifrčíme k penzionu, odchází ostatní na společnou procházku a tak se připojujeme. Jdeme „jen“ pěšky, za ohrady koní

k lesu.

Od 18 hod se scházíme všichni „dole v dole“ - tj. v kuchyni a společenské místnosti a začínáme chystat společné občerstvení. Je to něco jako „stolečku prostří se“. Za chvíli zmizí všechny talíře, talířky, tácky a tak se chlebičky dělají např. i do pekáče. Stoly se prohýbají pod dobrotami a my už volně přecházíme ke „slavení“. Day zůstává na pokoji a o půlnoci ji přicházíme potře-
pat tlapkama a popřát vše nej a taky zkontrolovat, že silvestrovský ohňostroj, který prská všude kolem ji nechává naprosto klidnou.

Před penzionem hromadně koukáme na ohňostroj valící se ze všech stran, popijíme šampaňo a zpíváme kolektivě pod vedením „paní vedúcí“ Barči státní hymnu. Je to sice jak když kočkám šlape na ocas...ale komu to vadí že jo? Aby to nebylo líto kamarádům ze

Slovenska (pánikům Bony a Majklovi od Evky), zpívá se i hymna Slovenská. Řádně promrznutí se vracíme zpět do společenské, kde pokračuje zábava.

ÚTERÝ 1.1.2008 - ACH JO....

..ach jo ne že je Nový rok...ach jo proto, že odjíždíme domů a tak hrozně se nám nechce! Ale nedá se nic dělat, musíme se sbalit a vyrazit na poslední manší společnou procházku a pak hupsnout do auta a nabrat to směr domů. A tak naložíme Sašu a Taru, zamáváme všem a v 15h přistáváme doma.

Co říct závěrem? Jako každá akce s MSC i tato byla výjimečná, svá, úžasná, akční, pohodová...

PLÁNUJEME VRH A „OD ALWINOVY LÍPY“

ZIMA 2008/2009

MATKA:

CAISEE ANN Z VALDŠTĚJNSKÝCH LIP

*19.04.2006

BABY WINNER KCHRR 06

BIS BABY KCHRR 06

ALPEN CUP WINNER 2007

ČEKATEL: ICH, CZCH, SKCH, ACH

V PŘÍPADĚ ZÁJMU O ŠTĚNĚ NAŠÍ CHS PŘEDBĚŽNĚ KONTAKTUJTE!!!

OTEC NAŠEHO VRHU JE VYBRÁN,

PO DOJEDNÁNÍ PODMÍNEK BUDE UVEŘEJNĚN.

AKCE ROKU 2008

POHODOVÝ VÝLET NA BUCHLOV

VÝLET DO CHŘIBSKÝCH LESŮ.. ANEB AKCE BUCHLOV

PRVNÍ LETOŠNÍ VĚTŠÍ SPOLEČNÝ VÝLET NÁM KRÁSNĚ PŘIBLÍŽILA LÍDA MACHÁČOVÁ OD DALMATINEK SANY A KYRY Z CHS ROYAL STUART. Od nedělního rána přšelo, ale ani to nás nemohlo odradit abychom nedojeli na lednové „Velké společné venčení“, které zorganizovala Barča se zrzouny. Chřibské lesy se nacházejí kolem hradu Buchlov a tak byla zaručeno, že již minimálně okolí bude fajn.

Úžasná byla i smečka psů a lidí, které neodradilo počasí a dorazili. Bylo nás celkem 8 psů - 4 RR Alex, Pepee,

Bazi a Beretka, 2 dalmatini Sany a Kyra, 1 VOK Bora a malý knírač

Niki a 6 lidiček - paniček. I věk pejsků byl rozlišný – od půl roku do 12let.

Sraz byl kolem 13:00 hodiny na parkovišti pod hradem, kde sice trošku foukalo a přšelo, ale jakmile jsme došli do lesa, kromě pár kapek ze stromů nebylo vůbec nic. První zastávka byla na vrchu Modla, stojí tu poutní kaple sv. Barbory, zbudovaná v letech 1672 – 73. Psíčkové

si zde užili řádné klacíčkování a my daly oddechnout již nyní bolavým nožkám...

Potom jsme pokračovali k Čertovým kamenům. Tady jsme nafotili několik desítek dalších fotek a protože cesta dolů po mokrých kamenech nebyla pro nás příliš bezpečná, vzali jsme to mezi stromy, pěkně listím dolů kolem lesa na pro nás „potřebnou cestu zpět k hradu“. Další cesta byla už pouze s kopce do kopce, ale nádhernou klidnou krajinou.

No klidnou, jak se to vezme. Pokud počítáme, že se nám neztratil, neporval a nezranil žádný pesan, tak ano cesta byla klidná. Přesto RR Pepee a VOK Bora se o

nám neztratil, neporval a nezranil žádný pesan, tak ano cesta byla klidná. Přesto RR Peepee a VOK Bora se o zábavu postarali.. ukázkově nám vystavili lišáka. Chudáček zrzavý pelášil jako by mu za patami hořelo a celou smečku nám totálně rozhodil. Peepee a Bora skvěle zareagovali a následně „zalehávali“ ve stopě a panicky je trochu potrénovali. Zbytek smečky byl jak v tranzu a zmateně se díval, co že to ti dva vlastně našli a šmejdili kolem liščího úkrytu. .. malé vzrušení bylo pryč a my pokračovali v našem putování..

Celá procházka nám trvala asi 3,5 hodiny, protože jsme se neustále zastavovali a dokumentovali průběh. Opravdu umělecké foto a „horolezecké schopnosti“ našich pejsků se podařilo zvěčnit na malé skalce přímo pod hradem. Na závěr vychajdy jsme poseděli v hospůdce a pak se rozjeli spokojeně směrem k domovům.

Z psích „nováčků“ se touto akcí stali „skalní“ zájemci o výlety a další akce neb nám s Vámi bylo fajn.. ahoj příště...

KRÁSNÝ VÝLET V OKOLÍ HRADU BUCHLOV

ZHODNOCENÍ VELMI ZDAŘILÉHO VÝLETU DO ÚŽASNÉ PŘÍRODY KOLEM HRADU BUCHLOV PŘIPRAVILA BARČA ZDRÁHALOVÁ OD RR KLUKŮ ALEXE A PEPEEHO

www.alexapepee.cz

Zatažená obloha, déšť, vítr, zima.. tak vypadala poslední lednová neděle. Na tento den jsme měli připravený výlet na Buchlov společně s dalšími 15ti pejsky.. počasí však odradilo větší polovinu a na akci samou se za opravdové nepřízně počasí sjela pouze 8-čka statečných. V sestavě RR Alex, Peepee, Bazi, Beretka, knírač Niki, dalmatinky Kyra, Sany a VOK Bora jsme se vydali na .. jak jsme později usoudili fantastický .. výlet!!

Jen co jsme sešli z parkoviště, počasí se umoudřilo.. během tří hodinové vycházky nekápla ani kapka, větr nás obtěžoval pouze na parkovišti a vše kolem bylo v lese se značkou „ideál“. Pesáci řádili, běhali, okusovali se, užívali si společnosti druhých čtyřnožců a my „ženy dvouohé“ jsme vykládaly a užívaly si dámskou jízdu.

Podívali jsme se ke kapli sv. Barborky, na Čertovi kameny a také jsme zažili dobrodružství při „srážce“ s lišá-

kem!! To byl největší zážitek pro naše psíčky, kteří nevěřicně koukali za tím ohromným zrzavým stvořením.. Šplhaly jsme z kopce, šplhaly jsme do kopce, funěly a obdivovaly přírodu při zdolávání trasy dlouhé 10 km .. kolik toho naběhali pesáci snad není ani dobré vědět, abychom nepropadly depresím

Prožili jsme skvělý den s fajn lidmi a jejich psími kamarády.. děkujeme Vám a těšíme se na další akcičky!!

AKCE ROKU 2008

„TURISTÁK“ NA HRAD HELFŠTÝN

DOBYTÍ HRADU HELFŠTÝNA

VELICE PĚKNÉ ZHODNOCENÍ
LEHCE PLÁNOVANÉHO VÝLETU NA
HRAD HELFŠTÝN NÁM NAPSALA
LIDKA MACHÁČOVÁ OD DALMATI-
NEK KYRY A SANY Z CHS ROYAL
START

Ráno 3.2.2008 jsme se probudily do zmrzlého sluneč-
ního rána... i přes toto „mrazivé počasí“ jsme netrpělivě
vyrazily na další společný psí výlet. Mrazivé ráno se
změnilo v „letní den“ a my postupně sundávali jednot-
livé vrstvy ošacení..

Tentokrát jsme se rozhodli, že dobudeme do té doby
nikdy nedobytý hrad Helfštýn. Koně jsme vyměnili za
psy, brnění za batohy a meče za foťáky. Ale ani nám se
nepodařilo hrad dobýt, brána zůstala pevně uzavřená.

Sraz byl v Lipniku nad Bečvou u radnice a výletu se
zúčastnilo tentokrát 13 pejsků a zhruba stejný počet

lidiček. Sestava byla více než pestrá: 2 dalmatini, 5 RR,
bobtail, cane corso, kanárskáá doga, knírač a 2 voříš-
ci... a opět věk od 4 měsíců do 12 let.

Z Lipniku jsme vyrazili směrem k Bečvě a podél ní při-
jemnou zimní prosluněnou krajinou do Týna nad Beč-
vou. Tady jsme vyšlápli menší kopec a již jsme mohli
obdivovat jeden z nejmohutnějších moravských hradů
- Helfštýn. I pohled do kraje stál za to úsilí, co jsme
vydali při stoupání nahoru.

Nazpět jsme si cestu zkrátili lesem a prudkým sešupem
dolů po kamenech, které byli přikryté spadeným listím.
Lidé měli problémy, ale naši pesani byli spokojeni a to
bylo hlavní.

Psi naběhali desítky kilometrů a krom přátelského poštučování, honění se a škádlení, se nic nestalo. Vše proběhlo v pohodové a přátelské atmosféře a po 4 hodinách jsme nasedali spokojeně do aut směrem k domovům..

Další úspěšný výlet máme za sebou a již dnes se těšíme na další. Barčo, díky.

VÝLET NA HRAD HELFŠTÝN KRÁSNÝ SLUNEČNÝ VÝLET NÁM ZHODNILA DÁŠA OBRUBNÍKOVÁ OD KŘÍŽENEK MOLY A ENÝ

www.molcasencou.estranky.cz

Když nám přišel informační mailik o výletě na Helfštýn, rozhodně jsme neváhali. Minulý byl výborný, tak jedeme zase!

Všichni účastníci jsme se v pořádku sešli v Lipniku nad Bečvou na náměstí a po nezbytném spočítání jsme mohli vyrazit. Pejsků bylo 13 různých plemen i neplemen, dokonce se účastnila i štěňátka. Cesta přes Chlípnik (rozuměj Lipník) utekla rychle a s velkou úlevou a vytáhanýma rukama jsme mohli čtyřnožce pustit z vodítka. Vybrali jsme si stezku kolem Bečvy, kde jsme předpokládali menší výskyt turistů. Náš předpoklad byl správný, nic tedy nebránilo nekonečnému psímu řádění.

Na Louce před Týnem jsme se všichni hromadně vyfotili, pejsci zapožovali Barči pro umělecký portrét a mohli jsme pokračovat. Čekala nás cesta nahoru na hrad. Někteří se rozhodli, že jsou více sportovci než jiní a vzali to zkratkou po skále. Než jsme se „my méně sportovně nadaní“ dopravili nahoru, už na nás čekali „ovšem se smutnou zprávou- hrad je zavřený (co bychom taky chtěli v lednu, že...). Vyfotili jsme se tedy alespoň před hradem, aby nám rodina věřila a mohli jít zpátky.

Ježte to by asi nebyla naše předsedkyně, kdyby jsme s

ní nezažili pořádnou akci (a srandu)... Rozhodla se totiž pro zkratku prudce dolů po cestičce, kterou jsme záhy ztratili. A Barča zavelela: „No co, nebudeme se s tím mazat, jdeme přímo dolů!“ Psi nadšení, konečně se páníci trochu akčněji pohnuli, my už né tak jistě, ale vesele ano. Prudký kopec byl jistotou, že si užijeme..!Převýšení bylo úspěšně překonáno a hurá dolů do Lipníka.

Ještě jsme se chvíli zastavili na oblíbené fotografické louce a šup podél Bečvy do města. Na parkovišti jsme si zamávali a slavnostně slíbili: „Příště zas!“Děkujeme Barči za skvělý výlet, hned bychom šli zase!

VÝLET NA HELFŠTÝN

VÝLET „OČIMA“ KÁJI CÍNOVÉ A BOB-TAILKY MATYLDY

<http://maggie.unas.cz/index2.htm>

Je neděle 3.2. 2008 a Kája s Matyldou vyráží v dopoledních hodinách do Lipníku nad Bečvou, kde je sraz účastníků výletu na hrad Helfštýn. Zbytek rodiny musí, bohužel, zůstat doma a pečovat o Maggie, která je 3 dny po vážné operaci zadní nohy.

U radnice v Lipníku se sešlo 13 pesáků se svými pánečky. Matylda lehce povalchovala malou Regan od Denisy a Ričmonda, PePee očůral jak velký chlap auta všem majitelům fen, Alex se nadavoval z Regan .. jednoduše začátek více než podařený. Pak už se celá smečka vydala, pod vedením místních, směrem na hrad Helfštýn.

Po cestě ke zřícenině se pejskové proběhli kolem řeky Bečvy (i v ní), na louce, kde následovalo společné fotografování a také po lese. U hradu, který je v tomto období bohužel uzavřen (vědělo se dopředu) se všichni opět vyfotili a vyrazili, popoháněni hladem a žízni, na zpáteční cestu. Tentokrát trochu krkolomnější, neboť vedla ze strmého svahu. Všichni se dostali v pořádku ke svým autům na parkoviště k radnici, rozloučili se a příjemně unavení vyrazili k domovům.

Na výletě jsme se setkali se spoustou starých i úplně

nových přátel. Počasí vyšlo, na objednávku tety Barči, nádherné. Matylda si užila společné běhání se psími kamarády, především pak, s 6-ti měsíční dalmatinkou Kyrou. Panička se taky pěkně prošla a poklábosila si;-) Výlet byl prostě super a budeme jen rádi za více takových akcí. Jen škoda, že se nemohla zúčastnit celá naše rodinka ´

Naše poděkování patří všem dvou- i čtyř-nožcům, za prima společnost a pak především Barči, za pozvánku a zorganizování výletu.

MAGGIE A REGANKA NA VÝLETĚ NA HRAD HELFŠTÝN

ÚSMĚVNÝ A VELICE PĚKNÝ ČLÁNEK
O VÝLETĚ NA HRAD HELFŠTÝN NÁM
PŘIPRAVILA DENISA SKŘEČKOVÁ
OD KANÁRSKÉ DOGY MAGGIE A
CANE CORSO REGAN

<http://www.denisa-maggie.estranky.cz>

Je první únorová neděle a my plní elánu i očekávání se vypravujeme na výlet směr Lipník nad Bečvou. Po několika ošklivých dnech je dnes skutečně nádherné počasí, jako stvořené na procházku. S sebou dosti pitíva, malou svačinku ... máme vše, ještě pesánky navlíct do postrojů a můžeme vyrazit. Cesta je příjemná a ubíhá rychle. Pár kilometrů pře Přerovem předjíždíme naši známou Vendulu se svou RR Afrou a tak se stáváme kolonou dvou aut.

Na smluvené místo jsme kupodivu dorazili téměř první (teta Barča se svými miláčky RR Alexem a RR Pepeem a s rodiči byli rychlejší). Hned na to se sjíždějí ostatní účastníci se svými 4nohými chlupáčky ... kříženci, dalmatini, ridgbeakové, bobtailka ... Náhle se rozjíždí bujará seznamovačka, především mezi štěňátkama ... třeba naší malou 3 měsíční Reg si nejvíce otestovala 10 měsíční bobtailku Matylda od Káji. Sestava je kompletní o počtu 13 pejsků a jejich pánečků.. tudíž se může výlet odstartovat.

Začátek trasy vede přes Lipník a tak jsou bohužel všichni pejsánci zatím na vodítkách, ale ihned, co jsme vkročili na živou půdu, dostávají „volno“ a to je pro ně úžasný povel ... Slunečný den, překrásný okolí, příjemné ovzduší, dobrá nálada, bezvadní 2 i 4 nozí partáci ... co víc si můžeme přát. Pokračujeme dál podél řeky Bečvy, spodní polní cestičkou, neboť je nás docela velká parta, tak abychom na stezce nijak neprekáželi a hlavně mohli mít hafáky na volno. Již zmíněná řeka láká většinu k přiblížení, což nás upozorňuje, že Mag nesmírně miluje vodu a při jakékoli příležitosti se nejen k ní přiblíží (určitě sem podnikneme cestu i v letním

čase, tudíž bude mít možnost se v ní i celá ovlažít a vyřádit) ale momentálně musí stačit jen napojení.

Po chvíli se nám před očima rozprostírá neskutečně slunný plácek, který vybízí k zastavení a společným hrátkám. Je to fajn pohled na ty naše bambulky, jak se oňufávají, honí a škádlí.... a také je to naprosto vyhovující místo k portrétování, čehož jsme i využili. Tato travnatá plocha musí být v létě překrásná, úplně to vidím, spousta rozmanitých a barevných květů všude kolem. Asi po hodině strávené na tomto okouzlujícím místě jsme pokračovali dál. Do kroku nás provází nesmírně prosluněné klima.

Pod hradem se někteří, včetně nás, chvíli pozdrželi nákupem tekutin v místní restauraci a tak jsme najednou rozdělení na dvě skupinky, Abychom mi opozdílci dohnali ostatní, zkracujeme si to přes les, což nebyla asi ta nejlepší volba.. naskýtá se nám před očima docela dost prudký kopec. Na místě jsme však všichni zároveň. Dobře obrostlý hrad se náhle před námi vyjímá z krajiny, za zmínku stojí, že byl založen roku 1278 loupeživým rytířem Fridušem z Linav. Okukujeme hrádek, rozjímáme v krásném prostředí, pořídíme pár úchvatných foteček, pejsani se vydovádí ... a po několika desítkách minut se loučíme s hradem a vydáváme se na zpáteční cestu ... tentokrát celá parta tou naší zkratkou. Jojo, dolů to jde snaději. Stále máme bezva počasí. Ušli jsme cca 12 km, za to pesani mají v pacích asi dvakrát tolik.

U aut se loučíme a s přáním dobrého návratu odjíždíme.... Byl to krásně strávený čas, i když chvilinkama náročný, ale super! Těšíme se na všechny příště..

AKCE ROKU 2008

SNĚHOVÝ COURSING

Radslavice u Přerova, 16.2.2008

SNĚHOVÝ COURSING V RADSLAVICÍCH A JAK JSME NA NĚJ CESTOVALI..”

NÁDHERNÝ ČLÁNEK O RADOSTECH I STRASTECH SPOJENÝCH S TRÉNINKEM COURSINGU V RADSLAVICÍCH NÁM PŘIPRAVILA VĚRKA MLÁTKOVÁ Z CHS RAŠAJA Z ČECH

Znáte to něco slíbíte a pak zjistíte, že jste něco slíbili ještě před tímto slibem... ale nevadí, nějak se to vše stihne. Takže moje dvoudenní anabáze 11 přednášek pro 500 dětí o sovách v Liberci byla doprovázena problémem s nestartujícím autem. „Pic cap“ se rozhodl, že ráno ve čtvrtek nenastartuje, nakonec ho přemluvil roztahující nákladák a k mé spokojenosti tak dobře, že celé dva dny naprosto vzorné autíčko, nelituji peněz, kupuji mu dostatek pohonných hmot i na cestu na Moravu.

V pátek večer, vše přichystáno, naloženo na sobotní coursing v Radslavicích. Dokonce i nějaká ta vylepšení, dlouho plánovaná se stihla. Ale místo plánovaných 22.00h, postel v 01.00h. Znáte, že? A tak budík zřejmě nezvonil, nebo nevím a místo plánovaného budíčku 5.30 byl v 6,45 hod a už ani nevím co mě vzbudilo. Asi svědomí. Ven, nastartovat autíčko a hle ono ne, tak na hlavní silnici a v sobotu ráno v 7.00 hod shánějte nákladák na roztahení, ale dobré duše žijí, autíčko chytlo, už stojí nastartované před domečkem, naložit pesany, doklady a zbytek věcíček! Do toho kámoška telefon, že jede s námi, „super, jasně, stavím se pro tebe“ a v tom ticho, nejen že autíčko zhaslo, ale ani nejde nastartovat a nejede, mě se již před tím zdálo, že nějaký zvuk je divný, ale přece jenom zkousím, ale ne a ne!!..do toho sněhová vánice v které tlačíme auto na parkoviště, opět několik ochotných rukou přidalo ruku k dílu, já utíkám pro druhé autíčko, to chytne jak po másle, ale vím, že má své mouchy, takže vše rychle přeskládám za zvuku jeho motoru. Přeloženo, sněhu přibývá a cestáři spí, naše

kopce kloužou, loučím se s „pic capem“ vztekla, ze slovy „kdyby tě tak někdo ukradl“ a to si myslím až k benzínce, kde zjistím, že batůžek s doklady, peněženkou, foťákem zůstal v něm. Opět žádní cestáři, sněhu přibýlo, z kopce i do kopce kloužem. Pic cap ani batůžek nikdo neukradl a tak snad konečně vyrazíme směr Morava. U benzinky už ovšem autíčko nestartuje, ale mini kopeček a mi jedéééé-me. Nabíráme kamarádku s mimískem Konyškem a hurá směr Radvlavlce. Po cestě si uvědomuji, že autíčko které řídím nemá nic co by podle zákona o silnicích mělo mít, vlastně omyl, lékárnička by se někde našla. Ale kdysi bylo moc fajn a já s ním jezdila všude a nikdy mi neklamalo, to se potvrdilo i dnes, občas se na tachometru objevilo na dálnici i 160 km a o mnoho mladší auta zůstávala za námi, jak by taky ne, když nemáme známku, musíme rychle než nás někdo načapá a taky pospícháme vždyť máme hodinový skluz. Na náš naviják čekají miminka a ti moc trpělivá nebyvají a to jsme ještě nevěděli jaká je tam zima, to bychom možná jeli i rychleji, ale třeba by nám zase upadlo kolo, či něco jiného.

Naštěstí lidičky jezdící do Radvlavlce jsou milí a hodní a nic po nás po našem příjezdu neházeli a tak už to snad šlo pak rychle a vše se odvíjelo ke spokojenosti pánečků i pesánku, děkuji Maruše za nápojový servis. Domů již jsme jeli klidně a dojeli !!!!!!!!! Miminka a začátečníci běhali jak o život a organizátoři fungovali jen a jen „díky zázraku zvaný slivovice a svařák“...Vše se zvládlo v úžasném čase, kdy 92 psů začalo běhat na velké a malé dráze chvilku po desáté a poslední pes běžel něco málo po půl třetí!! Super..

A nakonec suma sumárum... 18 let staré autíčko ujelo 258 km, uvezlo naviják, vše k němu, tři pesany, dva lidičky a vše k nim a cestu tam urazilo za hodinu a půl přesto, že je to přes 120 km a jeho neschopný řidič opět bloudil po Přerově.

Na další setkání snad již s novým autíkem se už nyní moc těšíme...

SNĚHOVÝ COURSING V RADSLAVICÍCH..MALÉ OHLEDNUTÍ..

PĚKNÉ ZHODNOCENÍ PRVNÍ LETOŠNÍ AKCE MSC NAPSALA MAJKA SPISAROVÁ OD SBT BENÍKA

Je sedm ráno, zvoní budík a mě hned na to začne Ben obli-zovat obličej. Rychle vstávám, jedeme přece na coursing! Chvilku trvá, než vyženu Petra z postele. Umít, obliect, kafe. Okolo pobíhá Ben. Tuší, že se dnes někam jede. Jakmile mu dám u dveří postroj, nabalím do batohu misku, vodu, očkovák, obleček a náhubek, tak začne okolo mě skákat a knourat. No ano, jedeme na coursing.

Cesta autem je příjemná, hlavně nezabloudit (jak je našim zvykem) a dorazit na čas. Za Vyškovem začíná poletovat sníh. O pár kilometrů dál už je pěkná chumelenice a Kroměříž mijíme v bílé mlze. Já si vyčítám, že jsme si nevzala čepici a šálu, nebo aspoň pořádnou bundu. Petr mlčí a snaží se nesjed ze silnice.

Najednou přestává sněžit. Obloha se vyjasňuje a vysvítá i sluníčko. Paráda. Snad se počasí už nezmění. V Radvlavlci si všimáme, že nás předjelo auto s bulíkem v kufru. Fajn, pojedeme za ním a trefíme na 100%. Z auta s bulíkem nakonec vystupují pánici od Gucciho :-). Přijíždíme do areálu. Na místě už pobíhají pesani, lidi stojí zachumlaní v bundách, šálech a čepicích. Sice svítí sluníčko, ale fouká studený vítr. Ben se hned přidal k běhajícícm pesanům, pozdravil své známé psi kamarády a očmucha-l ty nové. My dvounoží se zdravíme, usmíváme se. Vždyť nás čeká super den. Seznamujeme se s Mišou, se kterou budeme bydlet va Slavonicích a s jejími pesany. Přijíždí další a další auta a já dávám Bena na vodičko.

Dole se připravuje dráha a zkouší se naviják a kdyby to Benule viděl a byl navolno, tak bychom ho lovili ze dráhy.

Začíná přejímka. Ukazují očkovák, platím a vyzvedávám si kartičku na licence, nemusím ani hlásit jméno, Renča od Fáfy přesně ví a když vidí, jak jsem zmrzlá, tak mi nabízí půjčení úúúžasné růžové šály. A já s vděkem nabídku přijímám. Na pesanech je už vidět nervozita. Čekáme na zahájení. Má se běžet jak na velké dráze, tak na mimi navijáku, kde si mohou coursing vyzkoušet miminka a pesjci, co ještě neběhali.

Bára nás už svolává. Říká pravidla, ukazuje kde se bude běhat, kde je start a kde je mimi dráha. Oznamuje taky, že se porouchala motorka a že se bude natahovat ručně. Nu což, aspoň se při natahování zahřejeme. Bára hlásí první jména psů. co mají jít na start. My ještě máme dost času, takže dávám Bena do auta a jdeme se podívat jak se běhá jiným. Stojíme a povídáme si s Renčou, Bárrou, Evkou od Ni

a Amonka, Alčou od Rondáka, Zdeňkou od Easinky, Mel, s Dášou od kříženek a s mnoha dalšími. Prostě pohoda a klid.

Na chvíli si jdeme sednout do auta, přecejenom vítr nám dává zabrat. Trochu se ohřejeme a slyšíme, že nás Bára už hlásí. Rychle bereme Bena a jdeme na dráhu, běžíme s Guccim a s Agátkou - oba bulici. Na startu je Ben nervozní, strnule čeká na střapeček a když zazní povel GO, tak vyrazí a běží jak oživot.

V cíli je druhý, za Guccim, musím ho od střapce odtahnout, jinak by ho nedal. Chytí ho za přední packy a nechťel pustit.

Petr zůstává na dráze a pomáhá s natahováním. Já odvádím Bena do auta. Moc se mu nechce. Dávám ho do auta a jdu na „stupínek“. Koukám se jak běhají další pesani, povídám si s lidmi. Dovídám se, že dvě vlkodaví slečny jsou vlastně ještě miminka, mají 5 a 6 měsíců, obdivuji malinké štěňátko blu merle, taková kulička, ale běhala na mimi dráze nádherně.

Za chvíli se doběhlo první kolo a začíná kolo druhé. Jdu se s Benem trochu protáhnout.

Běžíme jako 8. s kerníkem a se šeltičkou. Kluci v sobě nezapřeli teriéři povahu a běželi až do konce, šeltička se na začátku snažila, ale kluci byli na ni asi moc rychlí.

Ben doběhl první. To se mu v párovém běhu ještě nepodařilo a měl z toho hroznou radost. Kdyby neměl náhubek, tak nevím jak by střapeček dopadl :-)

Odvádím Bena nahoru. Jdu si nechat zapsat běhy do licenční karty a pomalu se rozloučím. Musíme jed, povinnosti volají. Ještě se stavuji za kerníkem, který mě naprosto okouzli.

Vracím šálu, loučím se s lidma a se psíkama, vyklepávám z misky na vodu led, který se v ní stačil vytvořit za 2 hodiny, co jsem nechala vodu v autě a a vyrazíme směr Brno.

V autě se bavíme o celé akci. Bylo to paráda, super lidi, super běhání... byli jsme v Radvanicích poprvé a spokojenost největší.

Velký dík patří organizátorům, Bárče, která komentovala běhy, hlásila, odpovídala na otázky a povídala si s

okolostojícími. Lidem na obou drahách, kteří celou dobu natahovali, pouštěli, opravovali drobné zádrhele „za pochodu“, fotografům, co fotili a měli po celou dobu v té hrozné zimě dobrou náladu. Jsme rádi, že jsme do Radslavic jeli. Viděli jsme zase řadu známých tváří, pomuchlali pesany. Ben si bezvadně zaběhal a oblažoval své okolí svým kvílením a štěkáním.

Těšíme se do Slavonic na další super akci s mscoursing.

SNĚHOVÝ COURSING V RADSLAVICÍCH.. PRVNÍ AKCE ROKU S MSC

PODROBNÝ ČLÁNEK O PRVNÍ COURSGOVÉ AKCI ROKU 2008 S MSC NÁM PŘIPRAVIL MAREK HAVLÍK OD LABRADORASTYHO

V sobotu ráno nám Zuzka přivezla Chiciska. A po té co jsme ho s Dastym naložili do auta, vyrazili jsme směr Radslavice. Tam Chica čekal jeho první coursing v životě za dohledu Dastyho, kterého jsme vzali i když nebyl přihlášený. Po přejímce jsme se šli projít a byli plní očekávání jak to Chicovi půjde. Dasty měl být pouze odborný dohled neb jsme ho nestihli přihlásit. Ovšem po přejímce se k naší radosti ukázalo, že někteří pejskové nedorazili a tak se i náš pejsek dočkal volného místa a mohl si zaběhnout.

První na řadě byl Chico, který měl na začátek nachystaný sólový běh. Nutno podotknout, že poprvé v životě si vypouštění vyzkoušela Lucka. Chico ač viděl střa-

peček poprvé tak se nedal a okamžitě vystartoval a běžel celou dobu na plno až do cíle, kde střapeček poprvé okusil! Ač jsme ani takový zájem z jeho strany nečekali, Chico hned věděl o co jde. Mohl se tak tedy těšit na druhý běh. Posléze se dočkal svého prvního(-když přehledneme nespočet nekonečných běhů za živou návnadou) coursingového běhu v tomto roce Dasty, který už se nemohl dočkat. Na startu na něj čekala AST Trinity. Oba vystartovali s plnou vervou co nejrychleji dohonit střapeček, Trinity s úmyslem si to trochu zkrátit... trochu se nám zatoulala a než zaostřila kde vlastně střapeček je, už ho měl na dosah Dasty! Rychle se zakousl a v závěsu za ním doběhla Trinity, která mu nechtěla odpustit, že ho měl první tak se přirtila s takovou rychlostí, že Dasty dostal od ní za odměnu hezkou bombu:-))).

Potom následoval odpočinek pejsků a já abych se nenudil, šel jsem pomoci tahat střapeček, protože motorka se pokazila. Nic méně to vůbec nevadilo, byl to

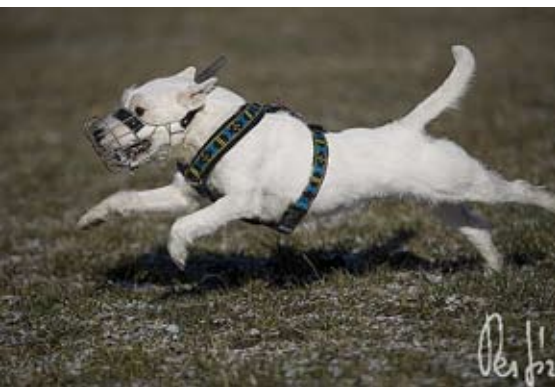

nejlepší způsob zahřátí. Dále následovalo druhé kolo, tam už Chico měl jednoho soupeře a to SBT Benika a jednu soupeřku fenečku šeltie. Chico měl hned na startu "plně ruce práce" s vůní fenečky a ač už jsem myslel, že nepoběží, Chico se fenečky vzdal a hned jakmile se rozjel naviják začal utíkat směrem střapeček. Před sebou měl zkušeného Benika a fenečka se pochvilce odpojila. A tak to byl souboj chlapů. Chicísek možná už trochu unavenější se snažil Beníka dohnat seč mu síly stačily. A i když mu Ben nedal šanci, Chico se ke kousnutí do střapečku dostal posléze.

Na Dastyho už druhé kolo nevyšlo. Běh předním nastal potíže s navijákem a tak se běhání na velké dráze ukončilo. Nicméně na malé dráze běhy ještě nějakou chvilku pokračovali. Po rozloučení jsme šli hafany ještě vyvenčit a vydali se směrem k domovu. Z akce jsme odjížděli velice spokojeni, jak počasí, které sice nebylo bůhví co, ale mohlo to být mnohem horší tak hlavně unešení Chicem, kterému to šlo báječně a u srdíčka nás hrálo, že si zaběhl i Dasty s čímž jsme nepočítali a měli jsme spíše obavy jak se bude tvářit, když se nepoženě za střapečkem a bude pouze přihlížet.

bychom chtěli poděkovat hlavně MSC za opět úžasnou akci! A taky Zuzce, která nám svěřila Chicísku na coursing! Těšíme se na další akci s MSC!!! krásném prostředí, pořídíme pár úchvatných foteček, pejsani se vydovádí ... a po několika desítkách minut se loučíme s hradem a vydáváme se na zpáteční cestu ... tentokrát celá parta tou naší zkratkou. Jojo, dolů to

jde snaději. Stále máme bezva počasí. Ušli jsme cca 12 km, za to pesani mají v packách asi dvakrát tolik. U aut se loučíme a s přáním dobrého návratu odjíždíme.... Byl to krásně strávený čas, i když chvilkami náročný, ale super! Těšíme se na všechny příště..

SNĚHOVÝ COURSING, RADSLAVICE VYČERPÁVAJÍCÍ A O TO ZÁBAVNĚJŠÍ POVÍDÁNÍ O RADSLAVICKÉM COUR- SINGU NAPSALA ANDREA ŠVÁBOVÁ, MAJITELKA PRT BENÍKA

Na náš první letošní coursing jsme se moc těšili. Hlavně asi já, protože jsem po dlouhé době jela sama. Našeho tátu jsme nechali v práci, Matýska u babičky a s Beníčkem jsme vyrazili směrem Přerov. Ne že by mi moji chlapi nějak vadili, ale občas si potřebuje člověk odfouknout.

Ráno v Brně lehce poletoval snížek, ale zima byla už i tady děsná. Tak jsem vytáhla starou mrazudrťáckou bundu a obstarožní, leč velmi teplé manšestráky. Taky do termosky teplý čajík, rukavice, čepku, prostě samé dobré teplé věci. Pro Bena obleček má smysl, až když je tak dvacet pod nulou, jinak mi umírá teplem. A tak jsem vyjeli s velmi lehkou nohou na plynu, protože naftičky poskrovnou a taky jsem se ještě musela dopravit domů. U Vyškova mi zmrzl úsměv na rtech, to nás chumelenice zasypala sněhem tak, že nebylo na dva metry vidět. O kus dál na dálnici na Kroměříž, to už nesněžilo, jen všechen ten sníh ležel na zemi a my jeli krokem. A pak už jen břečka a břečka až do Radslavic. A auto? To už nemělo barvu zelené metalizy, ale bylo šedobíloustříbrné, humusné. Ale byli jsme v jednom kuse na místě a to bylo hlavní.

A pak šok, děsný silný ledový vítr mě málem zklátil zpět do auta. A už jsme tahala celý arzenál zbraní proti zimě. Plná optimismu jsme odešla dolů na dráhu fotit pejsky. Foukalo tak strašně, že mi v jednom kuse slezly oči a vůbec netuším, co jsem vlastně fotila. Tu hrůzu jsme viděla až doma. :) Taky jsem měla děsně zmrzlé šlapky na nohách, ty mě bolely ještě druhý den.

Beničkův první běh, to byla nádhera. Běžel s kamošem Roníkem, to jsou staří partáci. Třetím psíčkem běhu byla Enynka, krásná a na běh velmi natěšená psí slečna, která skládala licenci. Všichni běželi krásně, Beníček jak malý būžek. V killu byl první a hned za ním dorazil Roník. Kluci nezklamali a museli se trochu poškorpit, to oni vždycky musí.

Konec druhého kola provázela smůla. Odešel motor velkého navijáku. Ještě že přijela Věrka a přivezla miminkovský ruční naviják, na kterém celý den běhala štěňátka. Roník s Beníkem dostali dráhu cca přes čtyři kladky a vyběhli. A Beníček nezklamal. Dle svých letitých zkušeností očekával, že mu střapeček zahne doleva na velkou dráhu a vyrazil. Ale ouha, střapec zahnul přesně na druhou stranu, kde ho hned za první kladkou chytil Roník. Během chvilky byl Beník u Ronalda a začali se tesat. A jako správní chlapi, pěkně se fackovali tlapkama a objímali se při tom, jako při řecko římských zápasech. S Alčou jsme se pěkně chlámali, když jsme za nima běželi, připomenout jim, že vlastně

mají honit střapec. A pak zase tryskem do cíle, kde se kluci lehce poškorpili ještě jednou.

Vzhledem k tomu, že to byl jeden z posledních běhů, hodila jsem Beníčka do auta a šla ještě pomoci k miminkám natáhnout střapeček, aby si i těch pár zbývajících pejsků mohlo zaběhnout. Párek ridgebacků si dal dokonce live coursing, když vyplašili jednoho ušáka. Pak už jen sbalit fidlátka a domů a hlavně rozmrznout.

Velké poděkování na závěr patří celému týmu MSC, že to tak parádně zvládli. Skoro stovka pejsků a ve dvě bylo odběháno a bez motorky. Taky Věrce od saluk, že tam celý den stála u ručního navijáku a motala a motala, aby si pesánci mohli pořádně zaběhnout. Poděkování letí rovněž všem, co tahali střapeček, byla to fakt hokna a že jich tentokrát bylo hodně.... A taky moc díky všem fotografům, fakt nechápu, jak jste zvládli v tomto počasí udělat tak krásné fotky.

Těšíme se na všechny příště..

SNĚHOVÝ COURSING V RADSLAVICÍCH POHLEDEM NOVÁČKA..

PĚKNÉ A UPŘÍMNÉ POVÍDÁNÍ O PRVNÍM TRÉNINKU COURSINGU SVÉHO PEJSKA NÁM PŘIPRAVILA JITKA OBÁLKOVÁ OD KŘÍŽENCE MONTYHO

<http://www.montyjack.estranky.cz/>

Jak už to bývá čím více Mo rostl tím těžší je ho navít, přesvědčit, usměrnit apod. Po přemýšlení jak mu to jeho lovectví vynahradit padl los na coursing a tak jsme se 16.2.2008 zúčastnili našeho prvního slavnostního coursingu v Radslavicích pod vedením MSC.

Den D jsme nechtěli prožít sami a tak jsem se domluvila ještě s kamarádkou, že ty naše psiska opravdu dokonale vyvenčíme. Začátek dne začal naším zpožděním, ale kolem půl osmé jsme vyjely směr Uherské Hradiště, neboť v autě nebyli jen dva dospělí a tři psi, ale také dvouletý Honzík, který měl připadnout tatkovu na hlídání. Po odložení dítěte jsme se vydali tedy směr Radslavice. V Napajedlech nám bylo jasné, že „Sněhový coursing“ zřejmě opravdu bude na sněhu a zároveň se rozplynul sen o pěkném slunečném počasí. Nejenže padal sníh a silnice zůstaly neupravené, ale foukal i nesnesitelný vítr, který se rozhodl znepříjemňovat den nejen nám. Naštěstí se počasí alespoň mírně umoudřilo a po příjezdu do Jezdeckého areálu v Radslavicích vykouklo i sluníčko.

Pro našeho Montyho šokující počet psů dal vědět, že tentokrát to bude pořádná zábava a že se bude nač koukat. Ze začátku se Monty rozhodl, že si to s každým pejskem

vyřiká, ale po nějaké době se trochu uklidnil a dokonce se i slušně skamarádil a to bez reptání. Hned na začátku této akce se ozval z mikrofonu hlas hlavní vedoucí Barči Zdráhalové, která nám vysvětlila kde budeme běhat, jaké jsou pravidla a jak se chovat na dráze. Po přejímce, kde jsem se skoro upsala vlastní krvi, že náš Mo je zdravý (panička ve spěchu zapomněla očkovací průkaz) jsme obhlédli dráhu, zašli na teplý čaj a koukali jak běhají profici. Po krátkém čekání na nás přišla řada na „baby“ dráze, která byla jak pro miminka tak i pro neběhavce. Monty při prvním kole trochu otálel a nebyl si jist zda běžet a honit střapeček. Jak nám bylo řečeno uvidí se ještě v druhém kole kde střapeček nebude tažen jen na rovné dráze. Montík samozřejmě nezklamal a v druhém kole se rozhodl onen střapec prostě dostat ať se děje co se děje. Krásně běžel a skákající panička v cíli mu snad byla hned po střapečku a pamlsku velkou odměnou. Třetí kolo si zaběhl ještě s Bronkí, která měla trochu jinou představu o coursingu a tak jsme ji zkusily povzbudit Montyho během. Ovšem do cíle doběhl jen Montík, Bronkí ztratila zájem ve chvíli kdy střapeček udělal nečekanou kličku a místo za ním prostě běžela rovně a divila se kde se ztratil (u ní je to totiž všechno o rychlosti, spíš dělá než myslí, ale věřím, že budou pokračovat doma v tréninku). Velkým překvapením pro nás byla chodačka Gery Stamo-Bud, která pochopila oč jde a tak možná bude pokračovat na poli coursingovém (stejně to má natrénované na srnkáchJ).

Pak už jsme se naskládali do auta a hurá domů za teplem. V autě nastalo naprosté ticho jen paničky pořád kecali. Přátele na čtyř nožkách utahání a když náš Mo usne v autě tak musím říct, že to už je něco.

Jestli čekáte nějaké negativní připomínky tak se nedočkáte, neboť perfektní organizace tak dovolila víc jak devadesátí pejskům si v pohodě zaběhat a páníčkům pokecat. Pro nás to byl báječný zážitek a jelikož to Montyho baví, rozhodla jsem se pokračovat a stát se tak členem MSC. Když máte pejska setkáte se s různými lidmi od milovníku psů až po ty co je nemají rádi. Na téhle akci jsme měli kolem sebe tolik báječných lidí, kterým nějaká ta psí slina či tlapka na kalhotách nevadila a kdyby si pamatovali od

kteřího pejska to bylo snad by se tím dokázali i chlubit těm ostatním. Děkujeme moc Všem za přijetí do party „psích šílenců“, za vynikající organizaci bez které by se to samozřejmě neobešlo, fotografům nejen za jejich umění fotografické, ale i za výdrž v takové zimě. Také velké díky těm, kteří ochotně na „baby“ dráze natahovali střepeček ručně a snášeli zimu a nepříjemný vítr. Stejně tak velké díky všem, kteří pro své pejsky dělají vše co jim na těch jejich psích očkách vidí a dokážou pomoci vždy když je potřeba právě na takových akcích, ať už na dráze nebo těm druhým při držení ostatních pejsků.

A největší díky patří tobě ušáku za to, že tvoje energie přechází i do mě a že mi děláš velkou radost (skákat radostí mě donutíš opravdu jen ty)....

16.2.2008 RADSLAVICE U PŘEROVA - PRO NÁS DEN S VELKÝM „D“ A NEBO ŽE BY S „C“? :-)

KRÁSNÉ ZHODNOCENÍ AKCE POHLEDEM NOVÁČKA U NÁS PŘIPRAVILA PANÍ ZUZANA DOSOUDILOVÁ OD WHIPPETŮ SAMA A SONYHO

www.nasichrti.webgarden.cz

Zúčastnili jsme se prvního tréninku, který pořádalo sdružení MSC. O názvu akce „Sněhový coursing“ jsme vzhledem k počasí uplynulých dnů vesele vtipkovali, ovšem sobotní probuzení nás zbavilo iluzí o téměř jarní sobotě a uvedlo do reality - venku plno sněhu a teplota pod bodem mrazu...

Dráhu jsme našli bez problémů a dorazili bez většího zpoždění, které jsme díky nečekané kalamitě a naší „službě“ předpokládali. Když jsme se hrnuli ze schodů v plné polní, s hrůzou jsme zjistili, že jsme to my v seznamu nájemníků, kdo má za úkol následky kalamity

odstranit.

Na Přerovsku sice moc sněhu nebylo, za to teplota byla ještě o pár stupňů níže než v Šumperku a foukal ledový vítr. Mraky už cestou vystřídalo sluníčko a azurová obloha, která ještě víc umocňovala mrazivé počasí.

Využili jsme možnosti přihlásit se na „baby dráhu“ pro miminka a začátečníky, kde jsme se seznámili se střapcem příjemným a nenáročným způsobem.

Čekali nás čtyři kola běhů. Účelem prvního kola bylo vzbuzení zájmu o návnadu a tak se běžela pouze rovinka. Šli jsme to zkusit se Samem jako první. Když jsme si rovinu „natáhli“, ukázala jsem Samovi střepec, položila jej na zem, odepla vodítko a mávla na hodnou a ochotnou paní u navijáku na znamení, že jsme „ready“. Nikdo z nás netušil, jak to pejskům půjde, jak dlouho jim potrvá, než pochopí o čem coursing je a jestli je bude bavit....

Sam nezaváhal ani na vteřinu, vystřelil za střapcem a v cíli profesionálně zakousl :-). Jeho nadšení mě moc potěšilo. Vystřídali nás Tom a Sony, který běžel se stejným zájmem a vůbec nevadilo, že se v cíli nehybným střapcem nehodlal zabývat :-)

Naše kluky pak vystřídaly kamarádky vipetky Záhírka s Gábinkou (www.nerizenestrelky.estranky.cz), které jako dostihové vipetky předvedly naprosto profesionální výkon.

V druhém kole nás čekaly dvě kladky a dráha ve tvaru trojúhelníku. Celé naše družstvo předvedlo krásný start i běh, a zakousl se už i Sony...

Nejvíce zábavy a adrenalinu nám přinesly poslední dvě kola, ve kterých jsme si vyzkoušeli běhy v páru.

Trošičku nás mrzelo, že jsme si (my páničci) neulovili ani jednu akční fotku našich sportovců, ale bohužel každé vytáhnutí ruky ze silných palčáků znamenalo díky mrazu a ledovému víchru téměř omrzliny :-)

Nejdůležitější však byla radost a nadšení z prvního tréninku, který dopadl výborně a nad veškerá naše očekávání. Organizace celé akce byla naprosto perfektní a lidičky okolo nás ve výborné náladě i přes tu hroznou zimu...

Díky za fajn den!

AKCE ROKU 2008

VÝLET NA ROZHLEDNU BRDO

VÝLET S PŘÁTELI Z MSC NA ROZHLEDNU BRDO

KRÁSNÉ POVÍDÁNÍ O „MRAZIVÉM VÝLETU“ NÁM PŘIPRAVILA DANČA FITZOVÁ OD AST DAYDREAM FANTAZY AMAZONKA

V neděli 17.2.2008 jsme vyrazili po s kamarády z MSC do Buchlovských kopců na rozhlednu Brdo. Sraz byl ve 13hod na parkovišti u hospůdky Bunč... a tak jsme se nalodili kolem poledne do našeho auta a vyrazili směr Buchlovské kopce. Day celou cestu jak má ve zvyku prochrupkala na zadním sedadle a za slabou hodinku už

jsem byli na místě. Sešli jsme se v sestavě: 3x RR, 3x Dalmatin a naše Day. Takže jmenovitě bráskové Alex a Pínošek, Suri a tři holky puntikatý Sany, Kyra a Sára.

Bylo docela chladno a mráz štípal do rukou, ale to byl problém pouze nás páničků, pejskům bylo teplo, protože lítali sem a tam jak rakety. Někteří se pohybovali spořádaně po cestě (ségrušky puntikatý si většinu výletu vystačily samy - pořád spolu hopsaly a okusovaly se), no a někteří nutně museli šmejdít lesem, co kdyby se tam něco šustlo nebo vyskytlo cokoliv, co by mělo nožičky a utíkalo

Day lítala sééém a tááám a hlavou rozrážela všechno, co jí přišlo do cesty, kdo by taky měl čas se vyhýbat čemukoliv co tam „zavazelo“.....a tak není divu, že se jí

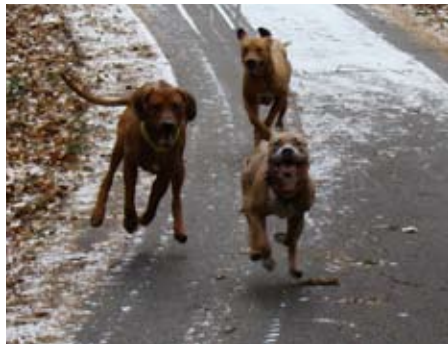

podařilo natrhnout si kožich. Najednou koukám, že má krev na stěhně a po bližším prozkoumání jsem chtěla omdlévat, protože se docela kvalitně napíchla na nějaký klacek, který zajel až do masa. Hold panička je citlivka a nic nevydrží. Day pochopitelně ani nevěděla, že nějaká ta díрка v kožuchu je..... Po zjištění, že Day podpořil v napíchnutí sebe sama i Peepee bylo jasno !! Peepee a Day jsou samodestruktivní psi a nelze je usměrnit..

Nicméně výlet pokračoval a cestou proběhly pokusy jako např. „vyfotit pejsky na pařezu“, což se nezadařilo nikomu....., druhý pokus – vyfotit pejsky na padlém kmeni už vyšel o něco lépe, proběhla i nějaká ta skupinová fotka a tak jsme velkým okruhem a příjemnou trasou postupovali až k cíli - rozhledné Brdo. Poslední prudké stoupání a můj výrok, že na rozhlednu NELEZU vyšel skvěle – měla jsem štěstí - bylo ZAVŘENO.....

Pod rozhlednou jsme vybalili svačiny, schroustali je, chvíli postáli a kratší cestou se vydali zpět k autům. Celý výlet nám zabral asi 3 hodiny a Day byla tak vyčítaná, že v autě okamžitě usnula a spala téměř ještě celé pondělí. Opět

jeden skvělý den strávený s našimi kamarády!
Už nyní se těšíme na další akci..

VÝLET NA ROZHLEDNU BRDO PĚKNÉ POVÍDÁNÍ O VÝLETU PŘÁTEL MSC NA ROZHLEDNU BRDO NÁM PŘIPRAVILA HANČA HROZOVÁ OD DALMATINKY SÁRY

<http://www.desert-rose.wbs.cz/>

V neděli 17. 2. 2008 uspořádala naše kamarádka Bára parádní procházku na rozhlednu Brdo.

Sraz jsme si dali na parkovišti u chaty Bunč odkud jsme se pak vydali na cestu ve společnosti našich psích kamarádů: RR Alex, Peepee, Suri, AST Day a nakonec trojce dalmatinek Sanny, Sara a Kyra. Počasí bylo sice trochu mrazivé, ale myslím, že to nikomu moc nevadilo.

Pejsci rozhodně zimou netrpěli. Měli hodně práce s prozkoumáváním okolí a taky se seznamováním s novými členy. Lídr vycházky byl Alex, který nás zodpovědně vedl tím správným směrem. O různé dovádění rozhodně nebylo nouze, hlavně když šlo o přetahování a honění se za klacky. To se pejsci předvedli jako vytrvalí běžci. Day všem ukázala jak se má správně a bez nehod běhat lesem do kopce a z kopce. A že jí to šlo! Krásný pohled byl i na puntikované sestřičky, které se neúnavně okousávaly a řeknu vám, že někdy bylo vážně těžké je od sebe rozeznat.. no jo byl to takový shluk hnědých puntíků. Pínošek se ujal role gentlemana, když se družil krásné zrzce Suri.

Po tom, co jsme vystoupali na Brdo následoval odpočinek a svačina, čehož hned využili hařani. Loudili jak jen se dalo no a někteří z nich si vysloužili i nové přezdívky „pirané“ ano naše dvě dalmatinské slečny. Ještě proběhlo nějaké focení rozhledny a nádherného okolí a potom jsme zamířili zpět na parkoviště. Rozloučili se a s příjemnými pocity z hezky stráveného dne se vraceli domů.

Děkujeme Barči Zdráhalové, která této báječný výlet uspořádala a všem, kteří se zúčastnili, bylo to fajn a těšíme se na „ostatní z MSC“ při naší první coursingové akci v Brně..

AKCE ROKU 2008

DIVOKÝ VÍKEND S MSC

Slavětín u Slavonic 14. – 16. 3. 2008

DIVOKÝ VÍKEND S MSC

PRVNÍ VÍKENDOVKU S MSC
KRÁSNĚ PŘÍBLÍŽILA A V ČLÁNKU
ZACHYTLA MARTINA RUSSLEROVÁ
OD FRANCOUZSKÉHO BULDOČKA
BLUEBERRYHO

<http://www.buldocek.wu.cz>

V pátek jsme rovnou po práci naskákali spolu se psem a spoustou kabelí do auta a vyrazili směr Slavonice. Já vytiskl mapy, proštudovalou trasu, několikrát zkontrolovanou snad se všema, co tam kdy jeli, že ano, tahle je opravdu ta nej - a hlavně: nedá se kde zabloudit, pořádku se jede po stejné silnici č.152!prostě super cesta.....do té doby, než jsem 3x projela Ivančicemi a nikdy nevyjela tam, kde jsme potřebovali.... Nakonec jsme samo správnou cestu našli, a zbytek už probíhal v pohodě (až do doby než jsme přijeli do Slavonic. Ty než sme 10x projeli křížem krážem, 5x se zeptali kolemjdou-

cích a kooonečně našli „náš penzionek“, byl čas večere.) V penzionu jsme se potkali se spoustou dalších „účastníků“, pro Berryho tam byly nachystaný asi 4 fenky - napřed vybral Suri, ta se nedala, tak pak její mladší „ségru“ Ammy, ta už se nechala válcovat hlava nehlava :) Vtom se ale otevřely dveře a vstoupila minibullička Kačenka, Berry nechal Ammy jak mu „od huby odpadla“ a mazal za novou láskou . . . ta mu vydržela celý víkend (občas teda na zkoušku obskočil i ostatní, ale jeho Kačenka byla zkrátka jeho Kačenka :).

Po věci v místní hospodě sme se ve dvou autech společně vydali do Slavětína pokecat se zbytkem coursingovejch lidí a nechat Berryho obhlídnout i ostatní coursingový fenky. Moc se mu tam líbilo, mě po pár dvanáctkách ještě víc, a nebýt toho, že ostatní chtěli jít spát, asi bychom ponocovali hoodně dlouho (no taky s lidma, co tam byli se vidíme tak jednou do roka, takže je potřeba toho probrat zkrátka mooooc :)

Ráno sme se vyhrabali z postelí (pánečky sme nechali spát dál, aby byl od nich klid) a frčeli jsme coursingovat. Berry prvně v životě běhal na jiném než nekonečném navijáku - zezačátku byly znát jeho rozpaky, protože tento naviják nevydával zvuk, na kterej je Batman zvyklej a kterej ho přivádí do transu...noo,ale po prvním běhu, kdy zjistil, že tadydle taky lítá po louce střápec a nabízí se k ulovení, soustředil veškerou svoji sílu do pokusů urvat vodítko (nebo aspon povolit karabinku, když už nic) a zdrhnout na dráhu.... Další „inovaci“ bylo, že běhal se spoustou pejsků různých ras (a ne pořád sám, protože buldočiho partnera v Brně splašíme tak max. 2x do roka). Takže dopoledne bych shrnula tak, že Berry byl unavenej ale šťastnej, já měla ruky jako opice vytahaný.

Odpo se pánská polovička naší bandy vydala na prohlídku slavnickýho podzemí, kde se údajně „po čtyřech plazili v blatě minichodbičkama“, dámská část vyrazil nach postel dospat páteční večer.

Odpoledne když se hoši vyhrabali z podzemí, jsme šli na oběd, kde se nám tolik líbilo, že jsme zůstali i na večeři a vlastně sme to protáhli skoro do záviračky (o to lépe se mi v neděli vstávalo žáno :)

V neděli sme s Petrou, Suri a Ammy vyrazily opět jenom v holčičím složení na coursing. První z našich psů běžela Suri, protože si to na dráhu švihla rovnou z auta, aniž by ji kdokoliv volal, že má jít na start :)

Běhání bylo opět výborný, Berouš běžel s takovou

„bullpartičkou“ dá se říct - no byl na ně úžasnej pohled. Po odběhání sme si vyzvedli vyplněnou tréninkovou kartu, která je potřeba k vystavení licence (Berouš všechny licenční běhy splnil, tudíž se z něj stává „profil“) a odjeli se balit a domů. (před odjezdem jsme zjistili, že jedni „z našich“ ztratili klíče od pokoje, tudíž budou muset zaplatit výrobu nových klíčů, od pana hoteliéra jsme si všichni povinně asi padesátkrát vysvětlili, jakže je výroba klíčů a výměna FABky složitěj proces, a kolik že to stojí, a jak to je nepřijemné. Když konečně přestal lamentovat, zjevila se ve dveřích jeho manželka - paní hoteliérova, a ve výčtu počtu klíčů, výměny FABky, ceny tohoto procesu a možností jak klíče asi ztratili a jak určitě ne, pokračovala ještě další dvě hodinky - dost jsme se tomu smáli ještě dlouho potom :)

Poznali jsme super bandu lidí našli nový kámoše (Berry nový lásky) a jsme pevně rozhodnutí na akce s MSC jezdit co nejvíc to půjde Díky všem za super víkend!

ADRENALINOVÝ VÍKEND VE SLAVĚTÍNĚ U SLAVONIC

KRÁSNÉ A VÝSTIŽNÉ ZHODNOCENÍ
VÍKENDOVÉ AKCE MSC VE SLAVĚTÍNĚ
U SLAVONIC NÁM ZPRACOVALA
DANA FITZOVÁ OD AST DAYDREAM
FANTAZY AMAZONKA

<http://www.day.estranky.cz/>

3x HURÁ.... opět vyrazíme na víkendovku s MSC a tentokrát je to pro nás premiéra – ve sportovním areálu Slavětín jsme ještě nebyli. Víkend 13.-15.3.2008 máme doma „bloknutý“ a nahlášený dlouho dopředu. Kdo má doma podobného workholika jako já, pochopí....

A samozřejmě komplikace pro nás tak typické na sebe nenechají dlouho čekat. Vyzrat v pátek dle plánu kolem 17 hod se nedaří.....

V 19h konečně vyrazíme. Mám už dávno sbaleno, naházíme v rychlosti věci do auta a hurá směr Slavětín. Barči pišu SMSku, že přijedeme pozdě, ať za nás někdo slupne naši večeři. V 21,15h dorážíme do Slavonic a mírně bloudíme kudy dál. Šprajcla se nám GPS-ka a my stojíme ve tmě kdesi u lesa....(v autě není jediná mapa), naštěstí se GPS opět „chytne“.

Přes Slavonice dojdeme do Slavětína a čekáme nějaké ty cedulky kudy do areálu a ono nic. Projíždíme Slavětínem sem a tamnakonec to vzdávám a zkouším volat Barči – nebere to (jak se později dozvídám, má mobil picnutý v nabíječce na pokoji). Ještě že mám v mobilu číslo na tetku Renčuta nás naviguje (zjišťujeme, že stojíme přímo u odbočky k areálu).

Ubytujeme se, přiložíme na pokoji do kamen pár polínek a pak se přesuneme do společenské místnosti s krbem a

dobře do půlnoci plkáme s ostatními.

Celou noc poctivě „futrujeme“ do kamen. Pokoj a stěny nejsou moc prohřáté a ačkoliv nejsem žádný zimomřivec, spím oblečená v elastákách, tílku, mikíně a z pod peřiny mi leze jen nos. Navíc mám pod peřinou můj soukromý termoforek – Day, která mi supluje další

kamínka. Nechápu, že můj muž Jaromír spí jen v tílku a trenýrkách.....Asi se zahříval průběžně celou noc tím, jak přikládal do kamen (a já ho poctivě budila a z pod peřiny vykřikovala hesla jako „přiložit“, „topit“ apod.).

Ráno se probouzíme do nádherného modrého slunečna. Jupí. Jak málo stačí „ke štěstí“.

Jdeme na výbornou snídani a zatím co ostatní vyráží na

coursing, který se běhá přímo v areálu, my se rozhodujeme vyrazit na menší procházku do lesa. A protože jsem se mylně domnívala, že s Barčou jsem domluvená, беру automaticky na procházku i Alexe a Pepého (její dva kluky RR). Musí čekat zavření na pokoji, protože Barča je „paní vedúcí“ a na vlastní psy nemá vůbec čas. Víte jak je to pořekadlo o té kovářově kobyle.....

Kluci nejsou žádní hlídači, na pokoji mě vítají a vůbec nepřemýšlí, že by třeba zaštěkali na vetřelce.. lehce je v pokoji nastrojím do všeho potřebného a beru je sebou! Vyrazíme kolem polí až do nádherného lesa v blízkosti rakouských hranic. Já vedu Pína a Alexínka, páneček naši Day. Cestou mě napadne, že bychom mohli překročit hranice do Rakouska a tam velmi výhodně zpeněžit Pepého! On je totiž neobyčejně úspěšný a nádherný, trhá na cucky konkurenci ve výstavních kruzích nejen v ČR a těch titulů co už má před jménem.....

Páneček se jde tedy podívat do lesa na hraniční kámen a hnedle je v Rakousku. Ovšem zapadne i s Day do bažiny ... rozhodnutí tedy zní- nikoho prodávat nebudu – a zpět se vracíme v plné sestavě.

Při zpáteční cestě potkáme Alču s Roníkem a Moly a já se s hrůzou dozvídám, že Barča s vytěštěným výrazem hledá svoje dva psy a NEVÍ KDE JSOU. Zmizeli oba ze zamčeného pokoje, dokonce i s vodítky a obojky.....

Vše se vysvětlilo, šlo jen o malou komunikační chybičku, kdy jsem já brala za hotovou věc, že kluky bereme sebou na výlet ,a proto nenahlásila ranní odchod Barči a ona při všech starostech tohle zazdila a propadla panice... Tímto se jí ještě jednou omlouvám za infarktový stav. Nicméně kluci si ten únos s námi moc užili, jak je vidět i z fotek, a Day byla moc ráda za společnost dvou frajérů.. (a navíc mě úžasně sluší....)

Po skvělém obědě nemáme moc času, skočíme do auta a vyrazíme na adrenalinovou záležitost a to – pochod Sla-

vonickým podzemím. Naivně si myslím, že vlezeme do nějakého podzemí, tak trochu se tam prohodíme sem a tam a zase půjdeme ven.. nějak jsem zapomněla na varování vedoucí Barči, že podzemí je fakt adrenalin a zážitek na hooooodně dlouho! Na náměstí už na nás čeká naše průvodkyně a zároveň naše milá paní domácí.

Sejdeme do sklepení a tam hned odpadnou 2 členové naší výpravy a není se co divit. Paní průvodkyně nám ukáže maketu ze dřeva v jejímž středu je vyříznutý malý otvor a prohlásí, že takhle vysoká (cca 150) a široká (cca 40-60cm) je podzemní chodba, celou trasu absolvujeme v předklonu, ve tmě a ve vodě místy i 20cm hluboké a čeká nás jedno či dvě kritická místa, kde především pánové se trochu zapotí, aby se tam protáhli. No já se zapotíla už u té makety.....pro jistotu jsem jí zkusila prolézt „na sucho“, což učinil i můj muž, protože nejen jeho výška, ale i jeho „vana“ by mohla být problém. Nasoukali jsme se do vysokých holínek, nasadili si pláštěnky a zbytečné oblečení naopak sundali a vešli vstříc zážitkům.

Byla jsem nadšená, že jsme měli tu možnost jít do podzemí i se psy. Čekala jsem, jak bude Day reagovat a zda se nebude bát. K mému velkému překvapení i potěšení šla celou trasu naprosto suverénně, ani jednou se nikde „nezasekla“ a rozhodně se nebála. A mě to nedalo, abych nezapěla pár tónů z písne skupiny Buty – V zemi se narodil krtek..... Jako krtek jsem si připadala, sunoucí se tmou úzkými chodbičkami plnými vody ve špalíru za sebou.

Po asi 130m putování kanálovým systémem jsme se vynořili z podzemí na druhé straně náměstí. Špinaví, mokří a šťastní! Paní průvodkyně ještě zažertovala, že možná budeme muset jít stejnou trasou i zpět, protože neví, zda má klíče od mříží, kterým je kanálový systém chráněn. Pro nás a zajisté i pro pejsky to byl neskutečný zážitek a rozhodně půjdeme znovu, kdykoliv bude ta možnost.

Takový adrenalin chtěl i patřičnou odměnu – takže jsme zaparkovali sebe i psy na prosluněném náměstí na lavičkách, podnikli loupežnou výpravu do místní cukrárny a zpět se vrátili obtěžkáni zákusky a zmrzlínami. Byli i tací, co podnikli útok na místní prodejnu „čím víc pruhů, tím víc Adidas“ a vrátili se s novými botami, kalhotami.....

Po návratu do našeho areálu ve Slavětíně jsme si chvíli odpočinuli a v 16hod. vyrazili na výlet na hrad Landštejn. Bohužel ještě nezačala sezona a hrad byl tudíž nedobytný. Alespoň jsme ho „obkroužili“ kolem dokola hradeb a vydali se cestou necestou na procházku lesem. Nakonec z toho byl úžasný asi 3km výlet, kdy navigování pouze našimi „smysly“ jsme obešli velký okruh, dostali se až do blízkosti přehrady a pak zase vyšli zpět k parkovišti.

Všechny psiska se tak vylítali, že když jsme se vrátili zpět,

Day bez řečí zalezla do postele a já byla moc vděčná, že naplánovaná noční stezka odvahy se zrušila, protože nikdo neměl sílu své tělo a psy vyslat do noci a vyvíjet jakoukoliv další činnost.

Po večeri jsme si s povděkem sedli opět ke krbu, povídali, popijeli a ve skvělé náladě vydrželi do půlnoci, kdy jsme se pomalu rozprchli do postelí.

Neděle nás přivítala zataženou oblohou, dobře jsme posnídali a déšť na sebe nedal moc dlouho čekat. Naštěstí to byl déšť, který se dá „ustát“, žádný liják a protože už se chystala dráha na coursing, využili jsme nabídky Barči, aby si Day zaběhla jeden sólo běh, než se všichni sejdou na trati.

Natáhli jsme štrapeček a Day už v radostné agonii pištěla a trásla se, jen aby už mohla vyběhnout. S hystericky radostným jekotem se hnala za štrapecem a běžela naprosto úchvatně a v cíli nádherně killovala. Hned poté jsem ji musela uklidit do pokoje, protože její nadšení pro coursing je tak neuvěřitelné, až je snad až zdraví nebezpečné.

Ještě asi hodinku jsme postáli na trati a divali se jak běhají ostatní. Kolem 10hod jsme se rozloučili, zamávali a vyrazili domů.

Byli jsme nadšení a šťastní, že jsme mohli strávit víkend s bezvadnou partou, která kolem MSC je, poznat nové psi kamarády jako např. australáčka Bruta a vidět opět všechny naše coursingové kamarády. Díky naše milé MSC, že tě máme!!!!

DIVOKÝ VÍKEND S MSC PĚKNÉ ZHODNOCENÍ VÍKENDOVKY VE SLAVĚTÍNĚ NÁM PŘIPRAVILA MELANIE NOVOTNÉ A SAŠA DEDÍK OD KŘÍŽENCE GARYHO A RR TARY

<http://www.volny.cz/garypes/komentare.htm>

V pátek jsme vyrazili asi v půl jedné a celou cestu se naháněli s Mišou a Otou od Dixinky. Naháněli jsme se tak dlouho, že jsme se nahnali až po telefonické domluvě, že se sejdeme ve Slavonicích na náměstí. Dorazili jsme, řekla bych, tak mezi první polovinou lidí, ubytovali se (teda já a psi, Saša byl hned zaměstnán) a Bára už nás honila na dráhu, ať toho odběháme co nejvíc, než začne pršet. Moc se toho bez deště neodběhalo, takže jsme si užili trochu té vody, dráha byla podmáčená, ba co podmáčená, byly na ní louže velikosti Mrtvého moře :). Jelikož Karlos nás opustil a odjel na hory, obsluhoval naviják Rado a řekla bych, že je to talent, jelikot to bylo jeho poprvé :) a bez jakéhokoliv problému.

Po prvním pokusu o natažení štrapecem jsem v duchu obdivovala svou inteligenci, že jsem holinky z auta (od posledních stop) nevytáhla a s radostí je natáhla. Sice v nich byla kosa, ale aspoň sucho. První běh si zaběhnul Gary s Taruškou, druhý běžel s Trinčou a Tara běžela druhý běh

Taruškou, druhý běžel s Trínčou a Tara běžela druhý běh s Montym. Dixinka vyběhla a vypadalo to velice nadějně, protože beh jakéhokoliv otáčení se po paničce se vzdálila dost - až k první kladce, kde zaváhala a opět jsem musela vyrazit na dráhu s ní. Večer jsme měli na pokoji veselo, protože Tarušce se nějak neudělalo dobře a ukázala nám, jak vypadají žalu-deční štávy spolu se zbytkem kostí, které jsem jim dala ve čtvrtek. Takže to odneslo nejen auto už ve čtvrtek večer, v pátek ráno postel, ale i podlaha ve Slavětíně. Ten večer se z nenažrané Tary stal naprosto nežravý pes, který jen při zahlédnutí misky nasadil svůj nejtyranější výraz. Nechali jsme pejsky odpočívat po náročném dni - kromě běhů i tříhodinová cesta byla celkem vyčerpávající - a vyrazili do víru společenského dění. Jako ostatně vždycky, celá parta lidí se rozpadla do několika táborů - hlavně na kuřáky a nekuřáky plus skupinky na pokojích. Já se snažila zvládnout všechno, ale nakonec jsem zakotvila v kuřácké části s holkama, které znám z diskuzního fóra cz-pes. Do po- stele jsem se dostala nějak po půlnoci, kdy všichni moji spolubydlici už spokojeně chrupkali ve svých postýlkách.

V sobotu se od rána běhalo, přijela spousta lidí, kteří si sehnali ubytování někde mimo Slavětín, takže psů bylo opravdu hodně. Nicméně Bára tento „nápor“ zvládla téměř bez mrknutí oka. Jen nějak nezvládla své psy, kteří ji na dráhu dovezli po zadní části těla (fotila to Danča od Day):. Gary obligátně běžel s Trínitou, s kterou jsou snad dokonalý coursingový pár. Sice se říká, že samochvála smrdí, ale já jsem z jejich běhů vždy hrozně nadšená, tak krásně Gary neběhá s nikým jiným, úžasně spolupracují a v killu vždy střápec totálně zničí :). Vždyť Trínča má Garyho coursingovou školu, když začínala běhat, běžela hlavně s Garym a protože jsou to velcí kámoši, nemusím se ani v nejmenším bát, že by se na killu do sebe pustili. Tara běžela se Spice a druhý běh s Bakem také pěkně, potvora si pěkně nadbíhá a Dixinka opětně se mnou - jistě zlepšení už bylo vidět, nemusela jsem běžet celou dráhu s ní, jen tak nějak se držet poblíž.

Odpoledne nás čekalo Slavonické podzemí. Byli jsme rozdělení na skupinky, dvě skupiny šly krátkou trasu i s

psiskama a jedna skupina odvážlivců (do které jsme mimochodem patřili i já a Saša) vyrazila na dlouhou trasu. už jsem ji absolvovala loni, ale ani letos jsem si ji nemohla nechat ujit. Je to báječné, když se člověk navlékne do speciálního oblečení a obuvi a může se plazit po břiše otvorem 20x60 cm. A pokud se zrovna nepláží, tak se mlátí hlavou o strop. Pes Jíra nám opět udělal pěkné fotočky, myslím, že budu mít jednu naprosto identickou s loňským rokem.

Po návratu do Slavětína jsme naložili pejsky a ještě s Mišou, Otou a Dixinou jsme se vyrazili podívat na zubry, které jsou nedaleko chovaní v oboře. Měli jsme štěstí, zubři byli kousek od hlavní brány, tak jsme je okoukli a ještě se vypravili kousek na vycházku, aby se psi prošli.

Po návratu zpět jsme se najedli a jelikož Káča měla narozeniny, tak jsme jí poblahopřáli, předali dary a pak jí připili na zdraví... a pak ještě... a ještě a ještě a ještě a... Kája, která se za námi původně přijela jen podívat po dobu dopoledního běhání, zůstala nakonec přes noc. Oslava narozenin se opravdu vyvedla, ráno jsem se vzbudila z kómatu těsně před devátou, nasnídala se a šla zjišťovat, kdy nám běhají psi. Gary opět běžel s Trinčou, druhý běh nám Bára přidala ještě Vicky. Gary se opravdu předvedl, nejdriv „sejmu“ Vicky a pak málem Trinitku, přes kterou hodil salto. Ale na koukání to bylo moc pěkné. Taruška běžela také s Vicky, obě holky si mazáčky nadběhly hned od startu, tak jim byl střapeček zastaven, aby se musely vrátit. Dixinka se opět se mnou proběhla. Začíná se lepšit, jen se prostě vždycky musí přesvědčit, že se nevzdálila moc. Pak už nás čekalo jen balení věcí a odjezd. Rozloučili jsme se se všemi skvělými kamarády, kteří na tyto akce jezdí a vyrazili směr Praha. Proč jen ty víkendy tak rychle utíkají??? Byl to opět skvěle prožitý víkend:)

DIVOKÝ VÍKEND S MSC GENIÁLNÍ ZHODNOCENÍ VÍKENDOVKY NAPSALA EVA HANDLOVÁ OD RR AMONKA A BULTERIÉRKY NIOBE

Tento víkend byl prostě.... SUPEER !!!

V pátek jsme vyjeli s bráchou Jírou, Freyunkou, AmNio z Olomouce po 13hodině a kolem 16 hod jsme byli na místě. Vybáľili jsme se na pokoji, obsadili postele :) a rovnou šli běhat. Amiček si zaběhl sám Nína se pokusila o párovej běh s minibulici Kačkou ale nějak to nezmákla :-), Kačka jí zdrhla a Ni se ztratila...a malá Freyuna si zaběhla svůj první coursing a myslím že bude dobrý běžec :-)! A také si vyzkoušela vyšší lavičky a taky „houpačku“, přes kterou chodila jakoby nic, je moc šikovná !!!Druhé běhy jsme už v pátek neběželi. Později dorazila Renča s Fafou a před večerí Domeček s Kubíkem a Gezou a Majou! Psi kluci po minutce hučení zapojili mozkové buňky a zjistili že to sou bráchové a byl klid a i košíky šli z hubiček dolů ... :o) - jejich víkend končil tím že na sobě téměř leželi a spokojeně se o sebe opírali :-)!!!Po večerí jsme kecali, pili bílý rumík s kolou a celkem brzo vyuhli :-)! Sobota byla víc než náročná, ale skvělá! Ráno licenčky a trenály (udělaly jsme s Renčou přejímku) Nína dnes běžela Benikem - stafbulíček – který ji ale předehnal a pak když střapeček „vběhl“ na kopeček a Ni na něj už neviděla , tak se trochu ztratila a šla ho pro jistotu hledat rovnou do cíle, kde opět zakillovala úžasně...ona je hold takový killer :o)! Dnes jsem pochopila že za Nínu nemá smysl platit víc jak trénink neb když běžela 2.běh -opět- s

Beníkem a ten ji zase předběhl, tak se zase ztratila a šla hledat střapeček zase k cíli. Am běžel s Gezánkem a to -dle slov přihlížejících- byl krásný běh, plný spolupráce a nadhánění si kořisti :-)! Freyík běžela dokonce v páru- s malým Tokratkem což je australáček stejně starý jako náš prcek - jejich předstartovní hrátky je asi trochu vyčerpali, neb dráhu s nimi museli běžet i pánici a mohutně povzbuzovat, ale štěnitka byla moc moc rozkošná :-)! Po obídku se šlo do podzemí ve Slavonicích! V naší skupince s námi šli : samo náš celý pokoj (bez Renči + Frey + Ní a Fa), Natálka s Albikem-argentíní polomiminko :-)! , Markétka s Jírou a se psi „babičkou“ a Vikinkou, Majka + Petr s Beníkem, Jarda + Danča s Dayunkou(stafordice). V podzemí se nám na chvíli šprajcl Albínek ale je to šikula a nakonec vše krásně zmákl, byť pak vypadal jak dalmatínek :-)! , ale všem se nám tam moc líbilo a moc děkujeme paní průvodkyni za super prohlídku (já byla tady v podzemí už po druhé, ale šla bych hned znova :-)!). Po vynoření se na světlo světa jsme si zasloužili odměnu a tak jsme šli do cukrárny a poseděli jsme na náměstíčku :-), bylo to moc fajn a Dayuška mě obdařila ještě navíc totálním umytím obličeje :-)!!!! Odpoledne jsme si šli každý individuálně na výlet-my jeli na hrad Landštejn, ale parkoviště bylo přímo pod ním, takže vychajdu jsme si museli najít sami, ale našli,a pěknou... Po cestičce lesíkem pod hradem, šli jsme kolem nádherných skal a kamenů a házeli jsme psíkům balonky, no ti byli úplně nadšení :o) !Došli jsme k malé kapličce, kde jsme do knihy návštěv psíli pár

řádů a šli zpět. Po cestě jsme se ještě stavili kouknout na řapík, které hlavně kluky zajímal a jeli celí utahaní zpět na penzionek, kde padli „za vlast“. Večer se zase kecalo a popíjelo ve společenské místnosti, teta Barča některým věštila svatbu či dítě atd, no prostě byla sranda :o) !!!

V neděli jsme měli daší coursing,opět jsme s Renčou dělaly přejímku, tentokrát trochu za horšího počasí a tak se z nás staly tak trochu kapucinky :-)). Am si zaběhl s Falinkou a podruhé s Gezánkem a Majou dohromady :-)!Věděli jsme že si kluci budou chtít nadběhnout, a tak se jim postavila z lidí řada, aby museli běžet rovně za střapcem, no Am chytrolín si našel malou skulinku mezi lidma a šmejdlík jeden mezi nimi proběhl a nadběhl si, ale bylo to moc fajn pokoukáníčko ! 1. běh běžela Niobe solo a to jí šlo náramě, střapec „běžel“ její rychlostí (i když sem koukala jak rychle Nina běží a to nejen její klasický sprint zezačátku, ale celou dráhu!), prostě běžela perfek-

ně, byla sem na ni hrdá :-)) ! Takže má „solovku splněnou“ hihii !!! a 2. běh...no to byl běh :-)) - běžela s dvouma bobtailama (dospívavší štěnata) a Anubiskem (basendzi). Kupodivu běžela krásně se psama, dokonce i stíhala, pak se jí po zádech proběhl Anubisek - asi mu stála v cestě a on nemohl uhnout a asi ji chtěl přeskočit, ale nějak to nevyšlo a tak si ji na chvíli „osedlal“ a pobíhal jí po zádech, než se přes ně dostal před ni :-)) , to byl pohled, doufám že to někdo fotil :-)) .. no ale Ní běžela dál, měla

sem radost, ale najednou uviděla na dráze kus střapce, utrženého, tak zakillovala tento zbyteček, měla takovou radost, ale pak když viděla že pejsci běží dál, byla zmatená a začala teda hledat další střapce, ale ten už byl fuč a tak ho šla hledat do cíle, tam ještě nebyl a tak pobíhala po dráze, až se střapeček objevil u cíle, tak si ho šla taky zakousnout... Byl to ale moc povedený běh, trochu mě mrzí že tam ležely ty zbytky, neb si myslím že by Nina doběhla konečně do konce se psama, ale příště .. :o)) !!! Před odjezdem si Nina ještě pohrála se svou láskou Garym, konečně jsme jim udělali pár foteček a taky si pohrála s Kubíkem-briardíkem majitelů penzionku, kt. se do ní (snad jako každý pes) zamiloval. Nina před ním předváděla indiánské tanečky a lákala ho do „indiánského stanu“ v podobě stolečku a Jakoubek neodmítl pozvání a vplazil se tam za ní :-))! Po sbalení věcí jsme jeli směr domov... Utahání ale šťastní že se psiska i my vyblbli :-)) !!! Děk našim spolubydlům za spolubydlení, všem za příjemnou společnost a Barči že to dokonale zmákla (i bez mužíčka, který si užívá na horách :-))!)

DIVOKÝ VÍKEND S MSC

NÁDHERNÉ A VÝSTIŽNÉ POVÍDÁNÍ
O VÍKENDOVCE VE SLAVĚTÍNĚ NÁM
PŘIPRAVILA SOŇA PLOCROVÁ OD
ACD KLUKŮ GWYNA A TOKYŠKA

.....a bylo to tady. Konečně byl pátek, den odjezdu na akci „divoký víkend s MSC“ konanou ve Slavětíně u Slavonic. Strašně jsem se těšila, protože to bylo více než po roce, kdy jsme na takovou akcičku jeli. Celý loňský rok jsme totiž nikam nejezdili z důvodu Gwynové operace a pooperačnímu klidu a musím se přiznat, že partička super lidí a pesanů mi už opravdu chyběla.

Už měsíc před akcí jsem se těšila že poznám Janču s ACD Brutem a že opět uvidím Helču s Diázkem, kteří měli přijet na sobotní a nedělní běhy, aby si vyběhali licenci. Na víkend jsme jeli skoro celá rodina – já s Milanem, Gwyn a Tokra. Betty zůstala doma. Litání za igelitovým střapečkem by ji tedy opravdu nebralo, pořád na vodičku a tolik psů kolem.....Takže dostala ten nejtěžší úkol - ohlídat domov do našeho návratu :-)

Pátek - Vyrazili jsme jako obvykle později než bylo v plánu. Ale naštěstí jme nemuseli tolik spěchat, protože Slavětín je od nás necelých 60km, což je tedy opravdu skoro za rohem. Cestou jsme se ještě stavili v Jemnici na oběd a pak už hurá na akci.

Už cestou nám začalo poprchávat, ale Milan mě uklidňoval, že vzhledem k tomu, že to pořádá Bára, bude jistě pěkné počasí. A taky že se nemýlil – víkend byl prostě super!

Příjezd do areálu ve Slavětíně jsme měli naplánovaný parádně – dorazili jsme totiž právě když se začínalo běhat a z ubytovny právě vycházela Janča s Brutem. Byli vskutku nepřehlédnutelní, protože tak velký a krásný modrý pes se prostě přehlédnout nedá :-). Brut je se svoji výškou opravdu na horní hranici :-)) ale je to mooooc pěkný pesan. Obzvlášť Milanovi se líbila velikost. Vytáhla jsem kluky z auta, vyvenčila a připravila Gwyna na běh. První běh si dal Gwynouš s Brutem a moc jim to oběma šlo. Hold profíci :-). Chvilku po nás přijela i Helča s Diázkem a tak jsme první kolo strávili povídáním u dráhy s Janou a Helčou.

Po odběhání všech velkých psů v prvním kole přišly na řadu štěňátka a tedy Tokyškova chvíle, aby se ukázalo, zda ho střapeček bude či nebude zajímat. Běžel (nebo spíše šel rychlejší chůzí) celé kolo a panička to statečně oběhla s ním s hlasitým povzbuzováním. Když ono bylo na dráze tolik zajímavých věcí – točící se kladky, fotograf pes Jíra za překážkou.....ale prcek doběhl a suprově zakilloval a po pár kolech bude jistě běhat jako profík. Bavilo ho to a to je hlavní.

Druhý běh si dali všichni tři australáčci spolu – Gwyn, Brut a Díaz. Bylo to parádní sledovat. Akorát že hned na začátku se Díaz s Brutem stratili a tak Gwyn doběhl sám (naštěstí, protože si cestou sundal košík a tak by závěr v killu nedopadl asi úplně nejlépe). Ukončení druhého kola bylo opět vyhrazeno pro stěňátka. Tentokrát měl Tokýšek i partnerku, fenečku cane corso Regan, jejíž panička Denisa se také vždy pěkně proběhla. Prcek už druhé kolo běžel o poznání lépe, i když zastávka na vyčůrání a okouknutí všech klatek a Jíry nesmělo chybět :-)

Po skončení jsme se všichni mokří a zablácení odebrali na pokoje. Dali se do aspoň trošku slušného stavu a šli na večeri, pívko, víno, svařáček, čaj s rumem.....

Noční štafeta se nekonala, protože počasí úplně nepřálo a tak se večer sedlo do vymrzlé a po zatopení v krbu i zakouřené společenské místnosti (holky většinou pod dekami :-)) popíjelo se, pojídaly pochutiny, povídalo a k ránu šlo spinkat.

Sobotní ráno nás přivítalo sluníčkem a modrou oblohou. Bylo opravdu nádherné. Teta Barča to teda umí zařídit :-)) Po snídani se šlo na dráhu. Gwyn si dal první běh s Brutem a druhý běh s Diázkem a minubuličkou. Všichni běželi jak jinak než skvěle. I Tokýšek se v běhu polepšil a zrychlil, takže panička už nemusela běžet celé kolo, ale mohla si cestu chvilkami i zkrátit. Tokra běžel oba dva běhy s malou pittbullicí Freyou, s kterou se vždy na startu výborně vyblbnul. Mezi běhy se opět postávalo u dráhy, povídalo, a kochalo se pohledy na běžící pesánky. Milan držel kluky a já občas lítala se střapcem a natahovala (většinou jsme se v půli trasy střídali s Martinem od Jany a Bruta). I prcek si to užíval. Očuchával koho se dalo a skoro všem psům ukazoval, že mu rostou nové zuby :-)

Po obědě jsme si dali chvilku na relaxování a pak se odjízďelo do Slavonic do podzemí. My s Milanem jsme byli přihlášení na dlouhou trasu. Byl to tedy opravdu mazec. Oblékli jsme se do gumákových nohavic, naháhli na sebe pláštiky a vyrazili do podzemních chodeb. Většinu času v předklonu, chvilkami v podřepu a část z nás si dala i úsek plazením. Podzemí se mi opravdu moc líbilo a všem můžu vřele doporučit. Byla to paráda. Akorát mi to připadalo příliš krátké.....strašně rychle to uteklo.

Po návratu z podzemí se mělo odjízďet na výlet na zříceninu hradu. Ale vzhledem ke zdržení v podzemí a malé zastávce v cukrárně, jsme už nestihli hromadný odjezd. Ale ani nám to tolik nevadilo. Domluvili jsme se s Janou, Martinem a Brutem a vyrazili na společnou vycházku do blízkého okolí. Gwyn vyfasoval košík a ač na volno, nasraně pochodoval skoro celou cestu u nohy. Tokýšek si užil vycházku parádně. Vyřádl se v potoce, proběhl každou kaluž a byl maximálně spokojený.

Po vycházce jsme kluky zavřeli na pokoji, aby se trošku vyspali, my šli na večeri a pak se opět sedělo u krbu. Tentokrát již teplota v místnosti byla příjemnější a ani kouře nebylo tolik, takže se nás tam slezlo docela dost. Zkoušeli jsme s Tokrou výstavní postoje, Brut s Dey si parádně pohráli, Barča všechny provdala, oženila a naplánovala potomstvo, vypilo se co se dalo a šlo se spinkat.

V neděli po snídani byly opět naplánované běhy. Počasí se sice trošičku zhoršilo a občas sprchlo, ale psiskám ani přihlízejícím a postávajícím to ani moc nevadilo. Gwynouš si zaběhl dva parádní běhy a ani Tokýšek se nedal zahanbit. Opět si dal běh s malou Frey a nechyběly ani hrátky na startu.

.....a po obědě už následovalo jen hromadné balení, loučení a odjízďení. Sbalili jsme věci, nacpaly do auta, vyvenčili kluky a vyrazili k domovu. Cestou jsme si ještě udělali malou zastávku u zámku v Uherčicích. Ale protože byl teprve březen, prohlídky se nekonaly. Prošli jsme si tedy alespoň zámecký park a pokračovali dál.

Doma nás už čekalo bouřlivé přivítání Bettyňky, hladové mňaučení Jimiho a Lucinky a nepřeslechnutelné mečení hladové Klárky. Nakrmily jsme tedy zvířectvo, vybalili a spokojeni a unavení ulehli.

Byl to opravdu parádní víkend. Děkujeme tímto všem, kteří se akce účastnili a udělali tu skvělou náladu a pohodu a hlavně velké díky pořadatelům, bez kterých by se taková akce vůbec nekonala. Také jsme rádi, že jsme poznali dalšího australáčka Bruta a jeho super pánečky Janču s Martinem a taky že jsme se opět viděli s Diázkem, Helčou a Pavlem. Gwyn bude mít při závodech skvělé soupeře! Doufám, že si brzy nějakou podobnou akci zopakujeme a to ještě v hojnějším počtu australáčků!!!

DIVOKÝ VÍKEND S MSC ANEB CESTA NAŠÍ ASTY Z ÚTULKU NA ZÁVODNÍ DRÁHU

KRÁSNÉ POVÍDÁNÍ O CESTĚ PITBULKY
ASTY Z ÚTULKU DO LEOPARDÍ
SMEČKY A NA COURSINGOVOU
DRÁHU NÁM PŘIPRAVILA ALENA
ESSLOVÁ OD LEOPARDÍCH KLUKŮ
FARAA A SANNYHO

Začátkem listopadu 2007 jsme začali uvažovat o adopci feny z útulku k Faraovi na autodílnu. Dlouho jsme promýšleli pro a proti a začátkem prosince jsme začali hledat vhodnou adeptku. Navštívili jsme několik útulků, ale nevybrali jsme si. Před vánoci se objevil v nedalekém útulku leopard. Protože dělám web Leopardi v nouzi, vydali jsme se na psa podívat a nafotit ho. V útulku nás okouzila pitbulka. Oba kluky jsme měli sebou, tak jsme zkusili, co by na ně slečna říkala. Klukům se moc líbila, ale nám se zdála na hlídání dílny příliš hodná...

Jenže jsme na ni museli pořád myslet. Na první svátek vánoční jsme se rozhodli, že si ji vezmeme na procházku a uvidíme. Jenže v útulku bylo zavřeno. Na druhý svátek vánoční jsme jeli do útulku znovu a Astu si odvezli domů. Na ten den jsme měli naplánovaný výlet na hrad Zvíkov, tak měla Asta hodně zážitků a večer se nám zdálo, že usíná spokojená. Druhý den ráno jsem si přivstala, abych vzala Faraa s Astou na chvíli na louku. Když jsme došli na konec louky, řekla jsem „tak jdeme domů“. A reakce Asty? Trhla sebou a letěla na dílnu. Když jsem tam došla já, už na mě vystrkovala čumáček z boudy a šťastně vr-

těla ocáskem.

Od té doby nemáme pejsky dva, ale tři...

Protože jsme s klukama propadli coursingu, bylo jasné, že vyzkoušíme i Astu. Hned při prvním běhu Asta prokázala, že i v tomto ohledu parádně zapadá do smečky. Proto jsem nelenila a přihlásila ji do Slavětina na licenční běhy.

V sobotu 15. 3. 08 jsme naložili oba leopardí kluky a Astu do auta a vydali se do Slavětina. Jak jsme se blížili k areálu, celé naše komando už vědělo, co se chystá. Na dráhu nás táhli smykem a po celou dobu hlasitým štěkáním dávali najevo, že to oni teď chtějí běžet. Asta v sobotu běžela licenční párové běhy a oba je splnila.

V neděli ráno byl scénář stejný – vyvenčit, naložit se do auta, dojet do Slavětina a přežít další šílenství. Tentokrát Asta běžela jeden sólo a jeden párový běh. Opět nezklamala...

A tak se z nechtěného psa stala coursingová závodnice, na kterou jsme moc pyšní :o)

Závěrem chci moc poděkovat Barče a celému týmu MSC za super běhání, Mel od Garyho za půjčení vodítka a všem ostatním za příjemnou atmosféru. Těšíme se na vás na další akci...teď už nejen leopardí kluci Sanny a Faraa, ale i pitbulka Asta.

VÁNOČNÍ PERLENÍ Z VÁNOČNÍHO DENÍČKU DÍZIKA

www.italian-greyhounds.eu

Jmenuji se Dio Diesel Bugsy. Jsem Italský chrtík a narodil jsem se v měsíci lásky, dne 23. května roku 2005 v chovatelské stanici Bugsy v Praze.

MOJE PRVNÍ VÁNOCE

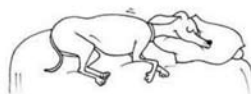
Páníčkové tomu říkají Vánoce a pořád čekali na nějakou návštěvu pana Ježíška. Moc jsem to nechápal, ale líbilo se mi to, protože všichni se přezírali, bylo hodně dobrůtek do bříška a všichni byli hodně benevolentní a hodní. Doma vyrostl nějaký pichlavý strom a pod ním bylo hodně balíčků. Já i Kejzinka jsme tam něco měli také. No nevím, ale očůrat jsem si ho nesměl. Tak na co tam tedy byl?

MOJE DRUHÉ VÁNOCE

Tak jsem to zažil podruhé v životě a pan Ježíšek zase nepřišel. Nechal zase balíčky pod tím stromkem, který nesmím počůrat, to už vím a všechno to jídlo a pití jsme museli zase spořádat sami ve smečce. Zase jsme dostali s Kejzinkou dárek. Nejvíce mě štvalo ale ty věčné rachejtě.

Kejzinka ta je z toho úplně hotová. Letos vůbec nebylo to bílé studené, říkají tomu sníh. Je to sranda, když my pejskové čucháme do té studené bílé peřiny, to potom prskám a tomu se zase říká rýma. Nocleh pod páníčkovou peřinou to vše spravi.

MOJE VÁNOCE NAPOTŘETÍ

Tak se nám to nějak na závěr roku 2007 zvrtilo. Nastěhovali jsme se do nového baráčku. Ještě není vše hotovo. Dveře nedodali, nový sporák jde na reklamaci a vůbec pořád se něco dodělává. Páníček na nás nemá tolik času. Ježíšek, kterého znám už z loňska a předloňska se také našel a dárečky nám dal k dědovi. Dostali jsme nová vodítka a něco dobrého na zub.

Náš nový přírůstek do smečky, Akimek, byl z toho stejně vyjevený, jako já před dvěma lety. I tak jsme si udělali radost. A o tom to je, není nic hezčího, než pocit, že se máme rádi.

TORZE 1.díl

Přetčení (neboli torze) žaludku je jednou z největších nočních mŕ pro všechny majitele především velkých plemen psů a psů s hlubokým hrudníkem. Veterinární lékaři rozlišují dvě formy tzv. dilatce, což je naplnění žaludku plynem a torzi tedy natouknutí spojené s přetočením žaludku. Tento úraz je velmi závažný, a to zejména z pohledu rychlosti postupu onemocnění, které vede až k šoku s následnou smrtí. Úmrtí se pohybuje okolo 33%.

Jak vznikne dilatace popř. torze u psa?

Zkmená potravina se dostane do žaludku, kde se v závislosti na několika faktorech mohou začít tvořit plyny. Hlavním faktorem tvorby plynů se logicky stává samotná potravina. Kvasným procesům nejvíce podléhá strava složená z velkého množství obilovin a malého množství kvalitních bílkovin. V důsledku naplnění žaludku plynem se poté jeho objem výrazně zvětší a tím pak tlačí na ostatní okolní orgány. Omezuje se průtok krve, žaludeční stěna se nedostatečně prokrvuje a srdce přestává efektivně pracovat. Nastává šok v důsledku selhávání kardiovaskulárního systému. Torze způsobuje stejné problémy, ovšem navíc dojde k různé vysokému stupni přetočení žaludku a tím se uzavře vstup a výstup z žaludku. Přesné příčiny nemoci jsou stále předmětem zkoumání a dohodu.

Systém prevence však již delší dobu tvoří ucelený systém bodů:

- ➔ pokud můžete nekupujte psa, jehož předci trpěli torzí
- ➔ krmte psa v malých dávkách, dva až třikrát denně
- ➔ krmte kvalitními nenasadno kvasitelnými granulami, tedy granulami:
 - s vysokým obsahem kvalitních živočišných proteinů
 - s nepříliš vysokým množstvím obilovin
 - s vysokou stravitelností a nízkou schopností bobtnat
- ➔ nezkrmuje již nakašovanou potravu (delší dobu namočené granulace apod.)
- ➔ neměchejte granulaci kvasit v běžnou stravu
- ➔ zmírněte stresu a omezte pohyb psa na 1. hodinu před a 2 hodiny po krmění

Ovšem ani při absolutním dodržování těchto pravidel nelze pravděpodobnost vzniku torze vyloučit, lze pouze takto riziko výrazně omezit. ...Jelčová - nezkrmuje! Účinek čte na firstmate.eu

Krmivo FirstMate je těžší!

Krmivo FirstMate nebobtná!

Vzhledem k vysokému obsahu živočišných proteinů (100-160g čerstvého masa na 100g granulí) je krmivo FirstMate hutnější než převážná většina konkurenčních značkových krmiv. Díky tomu Vám umožní krmit objemově menší množství granulí a tím

PŘEDCHÁZÍ TORZI!

Nedochází tak k přemnožení bakterií a kvasným procesům zapříčňujícím vznik plynů v žaludku. V důsledku toho se jeho objem nezvětšuje, krmivo zde nezůstává delší dobu, naopak se plynu postupně odvaluje z žaludku do dvacíterstku. **PŘEDCHÁZÍ TORZI!**

... A PROČ?

Protože FM obsahuje vyšší množství kvalitních živočišných proteinů a výrazně menší množství obilovin oproti většině značkových konkurenčních krmiv. Jak již bylo řečeno právě obiloviny jsou příčinou vzniku plynů v žaludku. Navíc FM využívá jediný systém vakuové injekce vyho a kuřecího tuku, minerálů, vitamínů a enzymů do vnitřní struktury granulí za nízkých teplot na konci výrobního procesu. Zmíněné složky tedy nejsou pouze nasťřikány na povrchu granulí, ale jsou obsaženy v celé hmotě. Tím zamezují v maximální míře nežádoucímu žluknutí tuků oxidacími procesy. Kvalita FirstMate byla oceňována zařazením na prestižní top seznam vysokokvalitních a dlouhodobě bezpečných krmiv nezávislým americkým recenzentem Whole dog journal... wholedogjournal.com

Vyzkoušejte si to také! A srovnajte Vaše krmivo s FirstMate!

Vzorky krmiv použité v testu jsou nutričně a cenově srovnatelné.

♦ **FIRSTMATE**
Likvidátor kožních problémů

Potravinové alergie

obiloviny vejce mléko

Podíl masa FirstMate

ve 100g krmiva	komerční značkové krmivo	FirstMate
neznačkové krmivo 5-10g	10-60g	100-160g

.....více na www.firstmate.eu

nově otevřený internetový obchod

FIRSTMATE.eu

Přírodní kanadské krmivo pro psy v potravinářské kvalitě

garance až 160g čerstvého masa ve 100g krmiva

JEDINEČNÁ ŘADA ULTRAPRÉMIUM

- bez vedlejších rostlinných, živočišných produktů, sóji, barviv, chem. konzervantů
- podíl bílkovin z masa až 90%, stravitelnost 82-94%
- glukosamin a chondroitin z garnátů, krabů a žraločích chrupavek a MSM

- ultraprémiová hypoalergenní řada bez obilovin
- 4 druhy aktivních enzymů, probiotika
- prebiotika

- FirstMate Potato&Fish ORIGINAL - pacifický sled a bramborové vločky**
hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech velikostních rázů vhodný zejména pro alergie či jako prevence a léčba kožních, trávicích a dalších zdravotních problémů
- FirstMate Potato&Fish LARGE BREED - pacifický sled a bramborové vločky**
hypoalergenní formule pro štěňata velkých a obřích plemen od 6.měsíce a pro dospívající a dospělé psy glukosamin a chondroitin z krabů, garnátů a žraločí chrupavek a MSM pro zdravé klouby
- FirstMate Potato&Fish PUPPY - pacifický sled a bramborové vločky**
hypoalergenní formule pro štěňata všech velikostních rázů, kojící-březí feny a psy v zátěži ideální poměr Omega 6: Omega 3 v poměru 1,4:1 pro maximální efekt, zdravost srst, kardiovaskulární systém
- FirstMate Potato&Fish SENIOR - pacifický sled a bramborové vločky**
Hypoalergenní formule pro kastované psy, psy s nadváhou a seniory při zachování vysokého podílu živočišných bílkovin (70%) pomáhá dosáhnout ideální hmotnosti
- FirstMate Lamb&Potato - novozélandské jehněčí, bramborové vločky a hnědá rýže**
hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech velikostních rázů Obsahuje přírodní složky - brusinky, borůvky, česnek, včelí produkty pro posílení imunitního systému
- FirstMate Potato&Chicken with Blueberries - kanadské kuřecí, bramborové vločky a borůvky**
hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech plemen při normální i zvýšené zátěži přidáné borůvky jako nejbohatší zdroj antioxidantů z 60ti druhů testovaných ovoce
- FirstMate Lamb meal&Rice - novozélandské jehněčí s hnědou rýží**
hypoalergenní verze pro dospívající a dospělé psy středních, velkých a obřích plemen
- FirstMate Puppy - kanadské kuřecí a pacifický sled**
pro štěňata všech velikostních rázů, kojící-březí feny a psy v zátěži vysoká stravitelnost, rychlý příjem energie, pohotové sacharidy
- FirstMate Maintenance - kanadské kuřecí a pacifický sled**
pro dospívající, dospělé psy středních, velkých a obřích plemen při zvýšené zátěži posiluje imunitní systém, pomáhá dosáhnout ideálního osvalení
- FirstMate Trim&Light - kanadské kuřecí a pacifický sled - dietní**
pro seniory, kastované psy a psy s nadváhou
- SKOKI Active - kanadské kuřecí a pacifický sled**
pro dospívající, dospělé psy středních, velkých a obřích plemen ve zvýšeném režimu
- SKOKI Large Breed - kanadské kuřecí a pacifický sled**
pro štěňata středních, velkých a obřích plemen od 6.měsíce, pro dospělé psy při běžné zátěži

balení	MOC	Akční cena
3 kg	465,-	440,-
7,5 kg	1065,-	990,-
15 kg	1850,-	1690,-
3 kg	465,-	440,-
7,5 kg	1085,-	990,-
15 kg	1875,-	1690,-
3 kg	465,-	440,-
7,5 kg	1085,-	990,-
15 kg	1875,-	1690,-
3 kg	465,-	440,-
7,5 kg	1065,-	990,-
15 kg	1850,-	1690,-
3 kg	475,-	440,-
7,5 kg	1155,-	990,-
15 kg	1900,-	1690,-
18,18kg	1530,-	1375,-
18,18kg	1550,-	1390,-
7,5 kg	770,-	730,-
15 kg	1365,-	1220,-
20 kg	1755,-	1575,-
7,5 kg	770,-	700,-
15 kg	1280,-	1150,-
18,18 kg	1520,-	1360,-
7,5 kg	825,-	670,-
15 kg	1170,-	1045,-
9,09kg	630,-	590,-
18,18 kg	1175,-	1090,-
18,18 kg	1175,-	1090,-

...akční ceny platí pro registrované zákazníky firstmate.eu

Nejvýhodnější

Dárek ke každé objednávce

Nejlepší

Chovatelský program

Pro věrné zákazníky z řad registrovaných chovatelů máme připraveny speciální program výhod. Blíží informace Vám na vyžádání velmi rádi zašleme. Odborné poradenství zdarma.

Nejrychlejší

Dodání

Regionální rozvoz - po telefonické dohodě. Zboží skladem do dvou pracovních dnů. **Neváhejte nás kontaktovat.** Velmi rádi Vám poradíme a pomůžeme s výběrem krmiva na míru pro Vašeho psa.

Nejlevnější

Rozvoz a zaslání

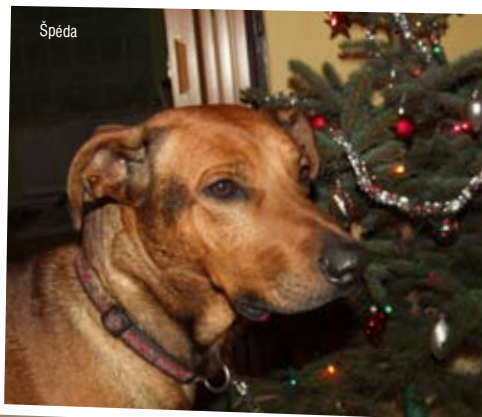
Zlínský kraj - rozvoz ZDARMA nad 500Kč
PRAHA - rozvoz ZDARMA nad 500 Kč
ČESKO - Poštovní a balné ZDARMA - při plném převodem. Zaslání i na dobíru - dobírkový poplatek 69,-

Velkoobchod-Maloobchod

FirstMate.eu - Rozlyská 2232, Praha 4
Výživové poradenství +420 777827779
Email: info@firstmate.eu, www.firstmate.eu
Zlínský kraj
Barbora Zdráhalová, Miškovice
Objednávky: **604 560 645**
E-mail: Barbora.zdrahalova@firstmate.eu

FOTOSERIÁL

„JEŽÍŠEK A NOVÝ ROK“ U VÁS.

Špěda

Ondrášek a malá

Vánoce Nio

Itaští chrtici

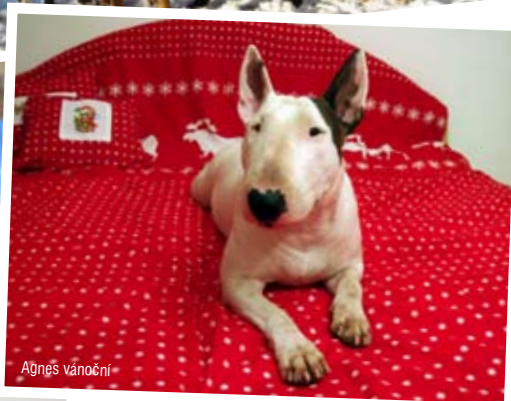
Adam

Maggie a Regan

Rony

Agněš vánoční

Brody a Agáta

Amon

Italští chrťci

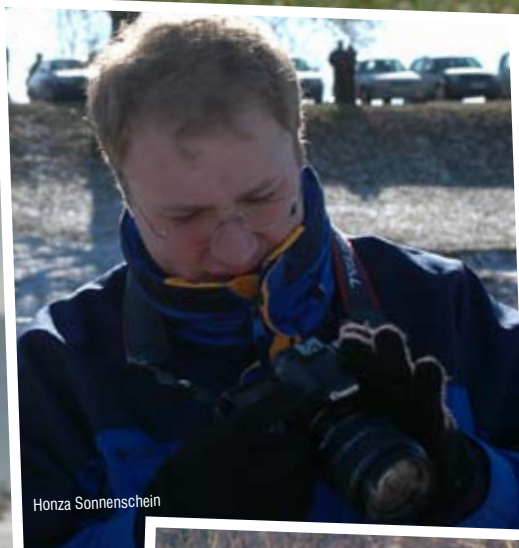

Vánoce Fa

David Novosad

Staňa Novák

Honza Sonnenschein

Gwen

FOTOSERIÁL NAŠI FOTOGRAFOVÉ

Melanie Novotná

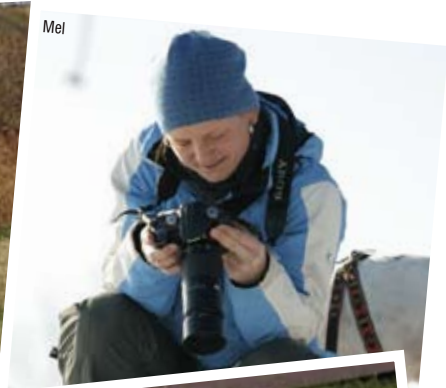
Kamil Mach

Bob Šváb

Mel

David

Staňa a Jirka

Honza

Staňa

Staňa

FOTOSERIÁL " PES JÍRA "

TEN NEJ.. TEN, CO NAŠE PEJSKY FOTÍ V DEŠTI, MRAZU, SLUNEČNA, VÁNICE....
NEJLEPŠÍ FOTOGRAF PSŮ, KTERÝ SI ZASLOUŽÍ NAŠI HLUBOKOU POKLONU A DÍKY.
PES JÍRA!!!!!!!!!!!!!!..
DĚKUJEME TI JIRKO ZA VŠE..

Děkujeme všem fotografům, co nám Jíru zachytili a jeho fotky zaslali!

Rhodesian ridgeback

SENANGA

Ich. ASANI
Essence of Haiko

Interchampion
Champion CZ
Junior champion AT
Junior champion HU
Junior champion CZ
Club champion ČKRR
Best Junior Male
SKCHR 2006.....

Ich. Boswelli BEA
Solipse

Interchampion
Champion SK
Grand Champion SK
Champion CZ
Champion HU
Grand Champion HU
Show Champion HU
Champion PL
Champion CRO
Junior champion HU
Junior champion SK.....

Očekáváme narodenie šteniatok
okolo **10.03.2008**, odber
polovica mája 2008.

Bližšie informácie a rezervácie šteniatok
www.solipse.sk
www.asani-ridgeback.sk

Rhodesian ridgeback

Nabízím ke krytí psa
Obi-Wan Kenobi Daffodil Yellow

* 25.12.2004

Zkoušky: ZOP - výborně, ZZO - výborně, BH - obstal
Coursingová licence: Mistr Moravy a Slezska 2006

Výstavy: 2x VN, 3x Výborný 1, 2x Vítěz třídy
1x Krajský vítěz, 1x CWC

O: ICH., CH., Svět. vítěz, Mc Performance Rocca Ensburry

M: CH., KCH., Daisy Dee Daffodil Yellow

Kontakt

Petra Videcká, Zlín, Czech

pep.e@seznam.cz, www.stafbull.com

DOGO ARGENTINO

Bron Camarera Estacion
nar. 7.6. 2000

vede krev : CH Argentiny - India De El Tumi
ICH Duda Knausser De Agnes
ICH Kallista von Knausserwald

otec vrhu "A" v CHS

FURIA INFERNALIS

nar. 9.2. 2008 3 feny + 1 pes
matka : Ambra Barrandovské
stříbro
výborná, ZOP, BH
aktivně užívána na lov černé zvěře

www.dogo-argentino.wz.cz
www.dogoargentino-furiainfernalis.estranky.cz

V divočině rozhoduje příroda a osud o spojení dvou jedinců a dání tak vzniku novému životu. Stejně tak osud určuje, který jedinec přežije a který ne, který bude mít cestu životem lehkou a který klikatou a strastiplnou. Ale ať je to jak chce, je to příroda, která rozhodne.

Dnes, v našem moderním světě, rozhoduje člověk o tom, které dva jedince spojí, a rozhoduje také o tom, jaký bude jejich osud. Od chovatele odejde malý uzlíček k novému majiteli a je jen na něm, jaký život mu připraví. Většina z nás mu jistě poskytne život krásný a přesně takový jaký si v našem případě pes rhodesian ridgeback – rozhodně zaslouží, ale bohužel jsou i tací, kteří to z nějakých důvodů nedokáží. Ať už je to lidská zrůdnost, v těch horších případech, či v těch lepších „jen“ neuváženost, je konec takovýchto zvířat smutný.

Vyhození z auta, uvázání v lese u stromu – útulek a možná i něco horšího. Zvíře je v takovéto situaci odkázáno zase a jen na pomoc nás, lidí. Těžko bez ní dokáže přežít. My jsme udělali rozhodnutí – my neseme zodpovědnost!!!

A i když nejsme ti, kdo se zachovali špatně vůči tak nádhernému zvířeti, jakým RR je, myslíme, že zůstat lhostejným je snad ještě horší. **Zvíře si opravdu samo nepomůže a je na nás, abychom nezůstali „jen“ u lítosti ale abychom opravdu P O M O H L I.**

Z těchto důvodů vznikl **PROJEKT READY TO RESCUE.**

Chceme pomoci opuštěným ridgebackům najít „nové“ lepší páničky, zjednodušit hledání majitelům zaběhlých psů najít své kamarády, pomoci zkvalitnit pobyt v útulku a ulehčit tak těmto už tak životem dost zkušeným ridgebackům v jejich těžké situaci.

Dlouho jsme pečlivě vybírali útulek, který by byl vhodný pro naše milované plemeno RR. Našli jsme ho v Lanškrouně – lokalitě velmi oblíbené „ridgebackáři“. Tento útulek je specifický svým krásným přístupem ke psům. Kotce, ve kterých jsou pejsci umístěni jsou na útulek mimořádně prostorné, čisté a světlé a hlavně zateplené. Jejich krédem není se psa zbavit, ale umístit ho do rodiny, která bude pro pejska pravou. Jelikož i my chceme, aby ridgebaci měli důstojné podmínky, oslovili jsme

Caniscentrum Lanškroun a jsme nesmírně potěšeni, že byli našim projektem nadšeni a jsou ochotni pomoci našim RR.

Všichni RR z celé republiky se budou svázat do tohoto útulku, který nás bude okamžitě informovat o novém přírůstku. Každý ridgeback bude mít na stránkách RR SPORTU své foto, popis a povahový profil. Tento útulek bude vztýčným bodem pro všechny nalezené ridgebacky. Ať už s průkazem původu, nebo bez.

Ready to Rescue bude mít za úkol tomuto útulku pomoci svými /Vašimi/ sponzorskými dary ať už to budou dary finanční či věcné. Pro finanční dary je připraven tento účet:

číslo účtu: 172 034 039/0600, variabilní symbol: 146

Další podrobné informace o projektu naleznete na webu

<http://www.rr-sport.cz/cze/rtr.htm>

PARSON RUSSELL TERIER

CHS LARARONY ZADÁ ŠTĚNÁTKA PO LOVECKY I SPORTOVNĚ
VEDENÝCH RODIČÍCH (k odběru v červnu)

MÁMA

FRIXIE LOVELY BINISI

18.4.2006

PL 0/0

test očí negativní

ZN 84 bodů

více na:

www.parsonrussel.kvalitne.cz

KONTAKT:

Radka Kosprdová a
Pavel Cacek
Kamenec u Poličky 75
Polička 572 01
RadkaKosprdova@
seznam.cz
Tel.: 732 377 035

TÁTA

FOX MEADOW'S APRIL SKIES

27.7.2003

PL 0/0

test očí negativní

BAER oboustranně slyšící

ZN 84 bodů

CAC, CC

více na: www.parson.cz

Chovatelská stanice plemene English Miniature Bullterrier

SORROWFULL SIGHT Kennel

Zadá štěnětko ze spojení

m: *Quibbel The Warrior*

o: *Seayes HOT LOVE Margins*

*Oba rodiče jsou testovány na srdce a ledviny. Otec štěňátek na PLL, PRA.
Krytí je plánováno na duben 2008. Více informací na*

www.minibulik.com

Je mnoho způsobů moderního vytápění – Viessmann nabízí vše.

Zdroje energie:
olej, plyn, solární
energie, tuhá paliva
a teplo z přírody

Výkonový rozsah:
od 1,5 do 20 000 kW

Programové stupně:
100: Plus
200: Comfort
300: Excellence

Systémové řešení:
perfektně sladěné
produkty

Viessmann dokáže více: s rozsáhlým kompletním programem, který vám nabízí topné systémy budoucnosti pro každou potřebu. Diferencovaný podle zdrojů energie, výkonu, ceny a techniky – samozřejmě perfektně sladěný včetně objektivního poradenství prostřednictvím našich odborných partnerů přímo na místě. Pouze tak můžete již během rozhodování o vhodném vytápění ušetřit množství energie. www.viessmann.cz

VIESSMANN

climate of innovation

IntCh. Tarujen Mabaru

InterChampion, MultiChampion
MultiWinner

Australian x USA x JAR line

Ch. Tusani Ani Pink Lady

InterChampion, Czech Champion,
Hungary Champion, Club Champion CKRP

Australian x USA line

**Puppies:
Spring 2008**

*If you are interested
in our future litter,
please contact us.*

Kennel Helya Ridge
www.helyaridge.cz

e-mail: helyaridge@saxnam.cz
tel: 00620 737 201 515

PRO VAŠEHO MAZLÍČKA VŠECHNO!

www.hamhamcz.cz

NABÍZÍME:

- krmivo pro psy
- krmivo pro kočky
- ostatní chovatelské potřeby

Shop

ZDARMA:

- poradenství
- v dosahu naší rozvážkové služby
rozvoz krmiva (případně na dobírku)
- dárky pro nové klienty
- dárky a bonusy pro stálé zákazníky

Volejte tel. číslo 737 900 059 nebo objednávejte na www.hamhamcz.cz

candidate Champion PL

Cent Africká záře

nar. 1.12. 2001

DKK 0/0, DLK 0/0, PRA/CAT neg.

www.cent.ic.cz

Shows " Výstavy " : 6x Res. CAC, 1x Res. BIG
3x CWC, 2x NPwR, 2x ZwR

Provincial winner " Oblastní vítěz "

3x Regional winner " Krajský vítěz "

Winner on the CAC show Mladá Boleslav

Examps " Zkoušky " : ZZO, ZOP, ZPU1, BH

Huntings skills " Lovecké zkoušky " :

ZV, BZ, LZ

Obedience tests " Závody " :

2x 1. place, 1x 2. place, 3. place

tel : +420 721 139 949

martina.chlipkova@atlas.cz

ARGENTINSKÁ DOGA

CHOVATELSKÁ STANICE RITAKIM

www.dogo-argentino.wz.cz

+420 739 447 099 nebo +420 739 447 109

Matka CAC Adona Barrandoovské stříbro

Český šampion

4x CAC, CACIB, CWC, CAC PDI

Otec CAC Aguara Del Litoral

JAC Chile, Šampion Jižní Ameriky, Rakouska,

Evropský vítěz Tulln 2005 - CAC, CACIB, BOB a BOG

Vice Světový vítěz Poznaň 2006

Louisianský leopardí pes v nouzi

- PES, CCA 2 ROKY, HODNÝ, KAMARÁDSKÝ,
VHODNÝ DO RODINY. VENKOVNÍ PROSTORY
POUZE S VYŠŠÍMI PLOTY.

HOKY – PES, 1 – 2 ROKY, NÁDHERNÝ, VELICE TEMPERAMENTNÍ
PES, K LIDEM PŘÁTELSKÝ, KE ZVÍŘATŮM TYPICKÝ LEOPARDÍ
VZTAH. PEJSEK UŽ MĚL ASI TŘI NEVHODNÉ MAJITELE, MÁ
NEJVYŠŠÍ VĚK NA TO, ABY ZÍSKAL UŽ STÁLÉHO, ZKUŠENÉHO A
TRPĚLIVÉHO PÁNÍČKA.

*29.6.2007, KŘÍŽENKY LEOPARDA A
KÓLIE. OBĚ SESTRY PRAVDĚPODOB-
NĚ NEZAŽILY ŽÁDNOU SOCIALIZACI,
K LIDEM I JINÝM PSŮM SE CHOVAJÍ
OBEZŘETNĚ. V ÚTULKU SE OBĚ
SESTRY LEPŠÍ, PŘIJDOU SI PRO PIŠ-
KOTEK A UČÍ SE CHODIT NA VODÍTKU.
POTŘEBUJÍ VŠAK BRZO ZAHRNOUT
LÁSKOU OD TRPĚLIVÉHO PÁNÍČKA.

AARON CARTER VLČI SEVERU - NAROZEN 06/2006,
PES S PP, SLYŠÍ NA JMÉNO „ART“. MAJITELÉ PRO NĚJ
HLEDÁJÍ NOVÉHO PÁNÍČKA Z DŮVODU STĚHOVÁNÍ.
ART NEMÁ RÁD KOČKY, JE ZVYKLÝ V BYTĚ, DOBRĚ
HLÍDÁ. SYMBOLICKÁ CENA DOHODOU.

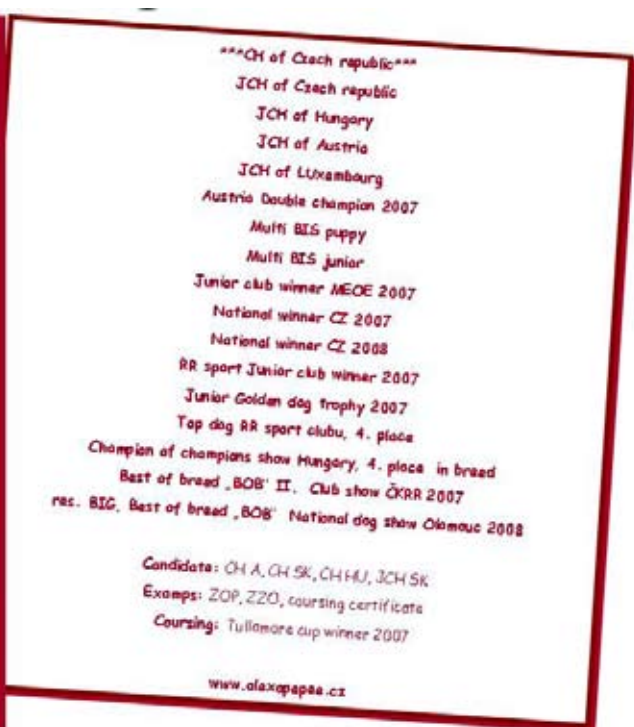
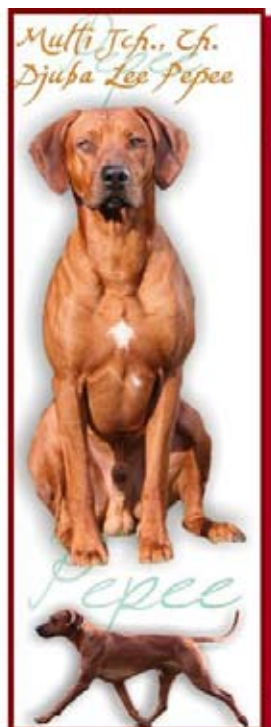
VÍCE FOTOGRAFIÍ A INFORMACÍ O PEJSKÁCH + KONTAKTY NAJDETE NA:

[HTTP://LEOPARD.TYM.CZ/LEOPARDVNOUZI_HLEDAJI.HTM](http://LEOPARD.TYM.CZ/LEOPARDVNOUZI_HLEDAJI.HTM)

DALŠÍ KONTAKTY:

SANNY.LEOPARD@SEZNAM.CZ

777 58 96 76

Zadám štěňátka trpasličího pinče

PŘEDPOKLÁDANÝ ODBĚR KONCEM ČERVNA.

PO VELMI TEMPERAMENTNÍCH RODIČÍCH.

OTEC INTERŠAMPION, MULTIŠAMPION,

MATKA 3 X CAC, CACIB, BOB, ZOP.

HLEDÁME AKTIVNÍ PÁNEČKY, KTERÉ HLEDÁJÍ DOBRÉHO HLÍDAČE, AKTIVNÍHO PEJSKA, VHODNÉHO PRO VŠECHNY SPORTY, NAPŘ: AGILITY, COURSING, DOGDANCING, DOGTREKKING APOD., KTERÝ S NIMI BUDE SPÁT V POSTELI. NE K BOUDĚ!

Bližší info na:

ikemark@centrum.cz,

nebo na tel: 720 200 424

*Láska
prochází
žaludkem.*

ve spolupráci s veterináři

HEALTH & CARE

No 1 PREMIUM je premiová řada výrobků pro psy a kočky

Puppy all breeds je kompletní krmivo pro kojící a březí feny a štěňata všech plemen.

Adult all breeds je kompletní krmivo pro dospělé psy všech plemen při běžné zátěži.

Hi-performance je kompletní krmivo pro dospělé psy všech plemen ve vysoké zátěži.

Senior& light je kompletní krmivo pro obézní nebo starší psy všech plemen s nízkou zátěží.

Kitten je kompletní krmivo pro březí a kojící kočky a kotata.

Beauty&fit chicken and rice je kompletní krmivo určené pro dospělé kočky od 1 roku.

Beauty&fit ocean fish je kompletní krmivo určené pro dospělé kočky od 1 roku.

Senior&light je kompletní krmivo pro starší či vykastované kočky a kočky s nadváhou.

A vám stačí jen přidat emoce.

Korespondenční adresa: KSK BONO s.r.o., Bezručova 607, 552 03 Česká Skalice,
Tel.: +420 491 453 823-5, Fax.: +420 491 452 840, e-mail: info@kskbono.cz,
www.kskbono.cz

www.bonopremium.eu

No 1
PREMIUM
S KOMPLEXEM MINERÁLŮ A VITAMÍNŮ

KVALITNÍ POTRAVA PRO SKVĚLÝ PSÍ ŽIVOT

KSK BONO s.r.o., Bezručova 607, 552 03 Česká Skalice,

www.kskbono.cz

